

paulina popa

**LE LOINTAIN
DEPARTELE
THE DISTANCE**

P
AULA

Paulina Popa

LE LOINTAIN - DEPARTELE - THE DISTANCE

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

POPA, PAULINA

Departele = Le lointain = The distance / Paulina Popa;
trad.: Dessina Cioflica. – Deva : Editura PAULA, 2006

ISBN (10) 973-87723-6-2; ISBN (13) 978- 973-87723-6-6

I. Cioflica, Dessina Mihaela (trad.)

821.135.1-1=133.1=111=135.1

Traducerea în limba franceză și în limba engleză este realizată de DESSINA CIOFLICA

Volumul de poeme este ilustrat cu fotografii ale autoarei din
Colecția "NINSORILE DEPARTELUI" realizate la STÂNA DE VALE în februarie 2004

Coperta 4 . Fotografie de Emanuela Mătășaru

Toate drepturile rezervate Editurii PAULA. Nici o parte din acest volum nu poate fi copiată fără permisiunea
scrisă a Editurii PAULA.

Drepturile de distribuție în străinătate aparțin în exclusivitate editurii.

© 2006 by Editura PAULA

All rights reserved. The distribution of this book outside Romania, without the written permission of PAULA is
strictly prohibited.

Editura PAULA

Str. Mareșal Averescu, Bl. 20, parter, 330011 - DEVA

Tel / Fax 0254 230246

E-mail: office@editurapaula.ro, office@emia.ro

www.editurapaula.ro

www.emia.ro

Copertă și tehnoredactare: Daniel Buescu

Apărut: 2006

Printed in Romania

paulina popa

LE LOINTAIN
DEPARTELE
THE DISTANCE

P
AULA

Dedic această carte celui care va fi
Bărbatul Secolului,
MIHAI!

JE VIVES

comme une fleur de neige
dans le Lointain
qui ne voulait pas s'éloigner,
en haut du mont Psyché.

Je grimpais sur les rochers
la ceinture serrée
et les pieds nus,
tels les chercheurs d'or.

Au sommet scintillant de la glace
tout était comme je l'avais imaginé.

Sauf le lointain
qui, le corps parfait,
s'abandonnait à moi et aux autres.

Ce n'est pas de mes mains que j'ai effacé
la poussière de l'éclat, là-haut,
mais de mes lèvres et j'ai lu :

VIEȚUIAM

ca o floare de zăpadă
în Departele
ce-mi era tot mai aproape,
sus pe muntele PSYHE.

Mă cățaram pe stânci
cu cingătoarea strânsă
și picioarele goale,
asemeni căutătorilor de aur.

Pe vârful strălucitor al gheții
totul era așa cum îmi închipuisem.

Mai puțin departele
care avea trupul perfect
și mi se dăruia, mie și tuturor.

Nu am șters colbul strălucirii cu palma,
acolo sus,
cu buzele l-am șters și am citit:

I LIVED

like a snowflower
in the Distance
that seemed ever closer to me up,
on the mountain of PSYCHE.

I used to climb the rocks
my belt uptight
and my feet bare,
as if I was searching for gold.

On the bright tip of the ice
it was like in the corners of my mind.

Except for the distance with its
perfect body giving itself
to me and to the others.

Up there, I did not wipe off the dust
of brightness with the palm of my hand,
but with my lips and read:

pour vous se préparent les neiges !

le blanc rend aveugles les fous !

*votre soleil est bleu
comme l'enfant de Psyché !*

*pendant la récolte
on sent les grains craquer !*

*le bon pain est fait
de pâte bien pétrie !*

la sagesse dîne avec les fous?

*les semences
sont jetées dans le poème/
dans la terre propre, /
es mots, les mots.../
le poète
peut les voir germer.*

*Lorsque je lisais, parmi les nains,
le rien se traînait plein de boue,
vêtu de fourrure,
il s'enorgueillissait et hurlait.*

*Je l'ai vu de mes yeux
qui devinrent des yeux
et j'ai eu peur de son ombre,
de son joli masque mis aux enchères.*

pentru voi sunt pregătite zăpezile!

albul îi orbește pe cei nebuni!

*soarele vostru este albastru
ca puiul PSYHE!*

*la vremea culesului
se simt boabele plesnind!*

aluatul bine frământat face pâinea bună!

*înțelepciunea stă la masă
cu cei nebuni?*

*semințele sunt aruncate în poem/
în pământul curat,
cuvintele, cuvintele.../
poetul le poate vedea încolțind!*

*În timp ce eu citeam,
printre omuleți,
cu nămolul asupra,
se trăgea nimicul,
se bătea-n piept, hăulea,
era îmbrăcat în blănuri...*

*L-am văzut cu ochii mei
care au devenit ochi
și mi-a fost teamă de umbra lui,
de masca frumoasă
scoasă la licitație.*

the snows are prepared for you!

white deprives the crazy of their sight!

*your sun is blue
like the PSYCHE child!*

*when harvest comes,
the seeds are felt to crack!*

*good bread comes from
a well-worked dough!*

wisdom dines with the crazy?

*the seeds are cast into the poem/
in the clean earth,
the words, the words.../
the poet sees them sprout!*

*While I read this among the dwarfs,
the nothing crawled
and covered me in mud
it beat its breast and howled,
all dressed in fur...*

*I saw it with my own eyes,
which then became eyes
and was so frightened by its shadow
and by its finely auctioned mask.*

J'ai eu peur de lui,
je me suis souvenue
des mots de Salomon :
- *Qui a rassemblé
dans ses poings le vent ?
Si tu es sage,
tu es sage pour toi !*

Maintenant je m'incline,
et inclinée je penche,

je bois l'eau d'une soif
qui vient des terres du Moab,

je bâtis la cité
et je reste sur Psyché,

à vivre avec le Lointain
comme une fleur de neige
sans demander d'aide.

Mi-a fost teamă de el,
mi-am amintit vorbele lui Solomon:
- *Cine a adunat vântul în pumnii lui?...*
*Dacă ești înțelept,
pentru tine ești înțelept!*

Acum mă închin,
închinată mă las,

beau apa cu o sete
ce vine din ținutul Moabului,

înalț cetatea
și rămân în muntele Psyhe,

viețuind cu Departele
ca o floare de zăpadă
fără a cere ajutor.

It frightened me,

I recalled the words of Solomon:
- *Who gathered in his fists the wind?
Should you be wise,
you are to gain.*

And now I bend
And bent lay down

I drink the water with a thirst that
comes from the land of the Moab,

I heave the fortress
and I stay upon the Mount of Psyche,

I keep on living with the Distance
like a snowflower
without crying for help.

SANS DEMANDER D'AIDE FĂRĂ A CERE AJUTOR

j'écris pour les vivants
et pour ceux qui brillent dans
leurs prières,
pour vous, pour lui,
pour celui qui chante.

Et de ses beaux doigts il noue
la laine en or,
lui,
qui d'Argos est parti
son corps fleuri à nouveau
à l'image de mon corps.

Je m'indigne
contre les orgasmes du siècle,
de ceux qui creusent sans pudeur
des trous dans l'empire des mots,
de ceux qui oublient
combien le poème peut être beau,
enveloppé dans sa chemise blanche.

scriu pentru cei vii
și pentru cei ce strălucesc
în rugăciunile lor,
pentru voi, pentru el,
pentru cel ce cântă.

Și el înnoadă
cu aceleași frumoase degete
lâna de aur, și el,
de pe insula Argos a pornit
cu trupul lui din nou înflorit
așa ca și trupul meu!

Mă revolt
împotriva orgasmelor secolului,
a celor ce sapă, cu nerușinare,
gropi în împărăția cuvintelor,
a celor ce uită
cât de frumos este poemul,
așa cum stă înfășat în cămașa albă.

WITHOUT CRYING FOR HELP

I write for the living
and for those who
in their prayers shine
for you, for him,
for he who sings.

And he knots with his fine fingers
the golden wool,
he,
who came from Argos
with his body all flowers
like my body in blossom.

I am a rebel and I shout against
the orgasms of the age,
of those who dig without a shame
holes into the land of words,
of those who don't recall
the beauty of the poem,
in its white swaddled shirt.

J'écris pour lui, mon ami, celui qui,
de peur que la poison de nos mains ne
descende sur terre,
garde le fanal allumé jour et nuit
à la grande joie des semblables.

J'aime mes vieux
(je sais que l'amour
couvre toutes les erreurs)

Je les regarde en train
de labourer les souvenirs
de leurs charrues.

J'aime le poète
qui écrit
comme s'il se lacérait le corps.

Et qui, chargé de la lumière du sang,
demeure dans ses contrées
ignorant la jeunesse des uns
et des autres !

Sans demander d'aide
je ne m'endors pas pendant la moisson,
de peur que la pluie n'abîme la récolte.

Je marche
sur la ligne incandescente du verre,
je ne m'oppose pas à la coupure,
je me laisse envahie
par la soie du verbe
je vois ce qui a été interdit à la vue...

Scriu pentru el,
prietenul meu, cel care,
de teamă să nu coboare pe pământ
otrava mâinilor tuturor,
ține aprins felinarul
zi și noapte
pentru bucuria semenilor.

Îmi iubesc bătrânii
(știu că iubirea
acoperă toate greșelile)

Îi privesc cum ară,
cu plugurile lor, amintirile.

Iubesc poetul
care scie
ca și cum și-ar sfârteca trupul.

Apoi, încărcat cu lumina sângelui,
se așează în ținuturile sale
ignorând tinerețea unora și a altora!

Fără a cere ajutor,
nu adorm în vremea secerișului,
ca nu cumva ploaia
să-mi strice recolta.
Merg pe linia încinsă a sticlei,
nu mă împotrivesc tăieturii,
mă las contemplată
de mătasea verbului,
văd ceea ce i-a fost interzis vederii...

I write for him, my friend, he who,
for fear the poison on our hands might
descend upon the earth
keeps the light lit
day and night
for his all of fellows' delight.

I love my elderly
(I know that love
can hide mistakes)

I watch them plough
their memories.

I love the poet
who writes as if his body were
torn to pieces.

And then, enlightened by his blood,
he sits in his own realm
ignoring the others' youth.

Without asking for help,
I do not fall asleep during harvest
for fear the rain might
damage the crops.
I walk on the hot line of the glass,
I do not fight the slash,
I let the verb's silk
contemplate me,
I see what was forbidden to the sight.

Rarement,
je multiplie des cailloux
en les laissant jaillir de ma main
et cela seulement pour chasser les loups
qui, les crocs rouges,
viennent déchirer ma robe.

Tout ce que j'écris pour vous,
pour lui, mon ami,
ressemble à une fleur de bronze
assise sur une autre fleur.

Je ne tourne pas la tête
pour ceux qui jettent la parole
comme s'ils jetaient des ordures dans
une eau claire.
Peut-être pour ceux qui ont mes yeux,
mes bras et mes entrailles.

Sans demander l'aide des gens,
j'écris,
j'invente des jeux pour les descendants
je leur parle dans un langage nouveau,

puis je me sens portée
comme par
un être réel.

Rareori
înmulțesc pietricele
lăsându-le
să-mi țâșnească din mână, și atunci
numai pentru a alunga lupii
ce vin cu colții roșii
să-mi sfâșie rochia.

Tot ce scriu pentru voi,
pentru el, bunul meu prieten,
seamănă cu o floare de bronz
așezată peste o altă floare.

Nu întorc capul
pentru cei ce aruncă vorba
ca și cum ar arunca murdăria
într-o apă curată.
Poate pentru cei ce au ochii mei,
brațele și interiorul.

Fără a cere ajutor oamenilor,
scriu,
inventez jocuri pentru nepoți,
le vorbesc într-un limbaj nou,

apoi mă iau pe brațe
ca și cum m-ar lua
o ființă reală.

I rarely
multiply stones
and let them spring from my hand,
and all that just to scare the wolves
that, red-teethed,
want to shatter my dress.

Everything I write for you,
for him,
my good friend,
looks like a bronze flower
on top of another
bronze flower.

I do not turn to look
at those who drop the word
as if they dropped dirt into clean water.
Perhaps for those who have my eyes,
my arms and my interior.

Without asking for help from the people,
I write,
I invent games for grand children,
I speak to them in a new language.

And then they take me in their arms
as if they were
a real being.

UN ÊTRE RÉEL

demeure sous les sapins,
me torturant
de son regard.

Agenouillé dans la neige,
l'Ange fait sa chanter guitare.

L'église est empourprée,
elle s'élève vers le ciel
les fenêtres ouvertes.

Les larmes de la Vierge
dégoulinent dans
des cercueils de braise.

L'âme est bleue,
elle se contemple
dans la neige.

O FIINȚĂ REALĂ

stă și mă chinuiește
cu privirea
de sub brazi.

Îngenuncheat în zăpadă,
Îngerul cântă la chitară.

Biserica este purpurie,
se ridică spre cer
cu ferestre deschise.

Lacrimile Maicii Domnului
se preling în sloiuri de jar.

Sufletul este albastru,
se contemplă în ninsoare.

Substanța,
materia cu urechi frumoase -
o formă a plăcerii

A REAL BEING

sits and gazes upon me.

Knelt in the snow,
the Angel
plays the guitar.

The Church is purple,
it raises its open windows
to the sky.

The tears of the Virgin
trickle down like frozen ember.

The soul is blue,
it contemplates itself
in the snow.

The substance,
the matter with pretty ears –
a form of pleasure

La substance,
la matière aux belles oreilles –
une forme du plaisir
qui perce ma chair
est celle qui me rend
immobile !

La colombe de Dieu
boit l'eau de la rivière prise.

Le soleil pèse doucement
sur le cœur de l'hiver.

Le sang
couvre ma main.

ce-mi trece prin carne
este cea care mă determină
să nu rămân nemișcată!

Porumbelul Domnului
bea apă din râul înghețat.

Soarele apasă ușor
pe inima iernii.

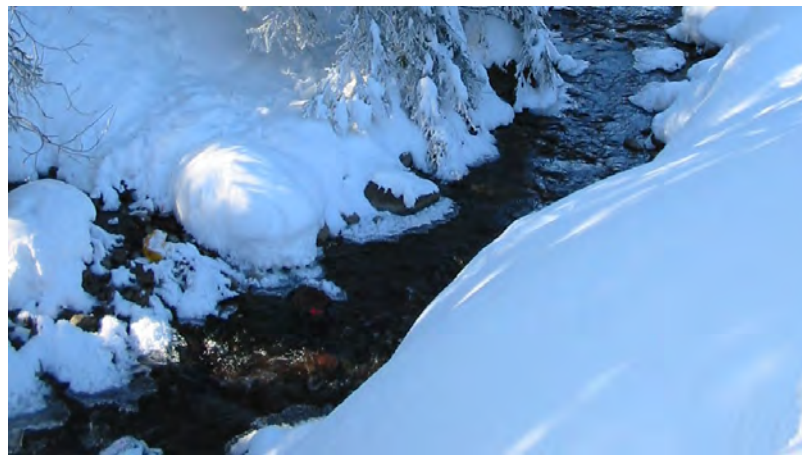
Sângele
îmi acoperă mâna.

running through my flesh
is what determines me
to remain idle.

God's dove drinks water
from the frozen river.

The sun weighs gently
on the winter's heart.

Blood
covers my hand.

IL COUVRE MA MAIN

le poème.
Il se glisse en-dessous
de la chemise en chair,
se reproduit, donne
à manger aux pauvres.

Le soleil descend la piste,
un enfant le porte dans sa luge.

L'ange fait chanter sa guitare,
puis se lève,
rompt un rameau de sapin
fait signe
et les tours de la neige résonnent.

L'animal guette sous l'eau,
le poisson a les écailles rouges.

On emmène la mariée
de la sagesse dans la clairière.

ÎMI ACOPERĂ MÂNA

poemul.
El se strecoară
sub cămașa de carne,
se înmulțește,
dă mâncare săracului.

Soarele coboară pe pârtie,
un copil îl trage cu sania.

Îngerul cântă la chitară,
apoi se ridică,
rupe o creangă de brad,
face semn
și turnurile zăpezii răsună.

Animalul pândește sub ape,
peștele are solzii roșii.

Mireasa înțelepciunii
este dusă în luminiș.

WHAT COVERS MY HAND

is the poem.
It trickles beneath
the shirt made of flesh,
it reproduces, feeds the poor.

The sun descends the slope,
a child carries it in his sleigh.

The Angel plays the guitar,
then stands up,
breaks a fir brancelet,
makes a sign and the towers of snow
reverberate.

The animal watches
from under the waters,
the fish has red scales.

The bride of wisdom
is carried in the clearing.

Ses yeux
ont des paupières longues telles
les paupières de Dieu.

Soudainement,
Elle bâtit une église
de neige.

Oh,
le repos de la dernière demeure,
Notre paradis retrouvé !

Ochii ei
au pleoape lungi
ca pleoapele Domnului.

Pe neașteptate,
zidește o biserică
de ninsoare.

O,
odihna lăcașului de veci,
paradisul nostru regăsit!

Her eyes
have eyelids as long
as God's eyelids.

Unexpectedly,
she builds a church
of snow.

Oh,
rest of the eternal resting place,
our paradise refound!

NOTRE PARADIS RETROUVÉ

a l'herbe blanche.

Soigneusement,
je m'étends sous son ombre.

Une outarde s'est perdue
loin de ses petits
dans un hiver sans forme.

Le soleil est une vierge
aux cheveux
jusqu'aux hanches.

Le soir s'endort dans ses bras.

Vers minuit
il couvre ses épaules
et ils dansent
au-dessus des eaux
jusqu'au matin
dans la musique de l'Ange

PARADISUL NOSTRU REGĂSIT

are iarba albă.

Cu grijă, mă întind în umbra ei.

O dropie s-a rătăcit
departe de pui,
într-o iarnă fără formă.

Soarele este o fecioară
cu părul până la coapse.

Seara adoarme
în brațele ei.

Spre miezul nopții
el o cuprinde după umeri
și dansează pe ape
până dimineața
în muzica Îngerului

OUR REFOUND PARADISE

has white grass.

I carefully lay down in its shadow.

A bustard got lost away
from its babies,
in a formless winter.

The sun is a long-haired virgin.

The evening falls
asleep in its arms.

Towards midnight
he wraps her in his arms
and they dance on waters
until the morning light
in the Angel's music

agenouillé dans la neige
et qui chante, chante...

Une dentelle pend
au-dessus des forêts.

Mes lèvres
n'ont jamais pu parler
de l'éclat des visages de mes
amis,

des allants et des venants,
des enfants,
des vieux,
ou du paradis
où le soleil était une vierge
aux cheveux
jusqu'aux hanches.

ce stă îngenuncheat în zăpadă
și cântă... cântă...

Peste păduri
este întinsă o dantelă.

Cu gura mea,
nu mi-a fost îngăduit a vorbi
despre strălucirea
fețelor prietenilor mei,

a trecătorilor,
a copiilor,
a bătrânilor,
ori despre paradisul
în care soarele era o fecioară
cu părul până la coapse.

the Angel who
is knelt in the snow
and who sings...sings...

Over the forests
there is a lace.

With my own mouth
I have never been allowed
to talk
of my friends' shiny faces,

and of the passers-by,
of the children,
of the elderly,
or of the paradise
where the sun was a virgin
her hair down to her thighs.

LES CHEVEUX JUSQU' AUX HANCHES

J'ai glissé dans la neige.
Puis je suis retournée à la maison avec
mes pensées et celles des autres.

Au-dessus de toutes les journées passées
j'ai tiré une mante râpée, aux bords élimés.

D'autres jours
qui ne vengent pas les jours
viennent dans une réalité comme une
cloche en cobalt du désir.

Dans la maison du corps, l'animal guette.
Un accès de colère envers lui mesurprend.

Je lève ma main au visage,
je frappe ma joue fortement
pour sentir si je suis encore vivante.

Il me guette de son coin obscur.

Il me dévisage :

C'est le matin et il neige.

Dans la maison du corps

*il y a des milliers de questions auxquelles
tu ne sais pas répondre.*

CU PĂRUL PÂNĂ LA COAPSE

am alunecat prin ninsoare.
Apoi m-am întors acasă
cu gândurile mele și ale altora.

Peste toate zilele care au fost
am tras o mantie roasă, tocită la colțuri.

Alte zile
care nu fac răzbunare asupra zilelor
vin într-o realitate
ca un clopot de cobalt al dorinței.

În casa trupului pândește animalul.
Mă surprind zvâcnind spre el înfuriată.

Îmi duc mâna la față,
izbesc cu putere obrazul
să simt dacă sunt vie.

Mă pândește din colțul întunecos.

Mă fixează cu privirea:

E dimineață și e ninsoare.

*În casa trupului
sunt mii de întrebări la care
nu știi să răspunzi.*

MY HAIR DOWN TO MY THIGHS

I slipped through the snow.
Then I came home with my thoughts and
the others'.

Over the days that passed,
I drew a shabby, threadbare mantle.
Other days that do not venge the days
come in a reality like a cobalt wish bell.
In the house of the body,
the animal watches.

I find myself springing
toward it with anger.
I carry my hand to my face
and hit it forcefully to feel if I am alive.
He watches me from the dark corner.

He stares at me:

It's morning

and there's snow everywhere.

*In the house of the body there are
thousands of questions
you cannot answer.*

TU NE SAIS PAS RÉPONDRE

*pour tes paroles,
pour ta révolte
ou pour la patience de JONAS.*

*Tu ne sais pas répondre
pour ton bétail,
pour les veaux vèlés,
pour les génisses en gestation
ou pour celles qui,
stériles,
paissent l'herbe.*

*Le Lointain est ton ami.
Pour son corps que tu traînes,
sais-tu répondre ?*

*Tu ne sais pas répondre
pour les chevreuils chassés,
pour les entrailles,*

NU ȘTII SĂ RĂSPUNZI

*pentru vorbele tale,
pentru răzvrătirea
ori pentru răbdarea lui IOV.*

*Nu știi să răspunzi
pentru vitele tale,
pentru vițeii fătați,
pentru junincile gestante
ori pentru cele ce
sterpe,
pasc iarba.*

*Departele îți este prieten.
Pentru trupul lui
pe care îl tragi după tine,
știi să răspunzi?*

*Nu știi să răspunzi
pentru căprioarele vâdate,
pentru măruntaie,*

YOU CANNOT ANSWER

*for your words,
for your revolt
or for Jove's patience.*

*You cannot answer
for your cattle,
for the calves they gave birth to,
for the pregnant cows
or for those that not fertile
graze the grass.*

*The distance is your friend.
For its body,
the one you carry with you,
can you answer?*

*You cannot answer
for the hunted deer,
for the bowels,*

*pour la chair
qui recouvre tes os,
pour l'Ange
qui, agenouillé dans la neige,
fait chanter sa guitare,
pour l'animal qui guette
dans la maison vide du corps.*

*N'es-tu pas l'homme
qui s'oppose à la vie
qui lui a été donnée ?*

*Assurément,
tu n'es pas l'homme qui fait confiance
aux autres,
voilà pourquoi,*

*tu ne sais pas répondre
pour tes psaumes
ou pour tes malédictions
que tu aurais voulu des prières...*

*Il existe des mots
que j'écoute
comme je viens d'écouter celles-ci
sans savoir qui me les murmure !*

*Quant aux malédictions :
j'aurais voulu qu'elles soient des
prières !*

*pentru carnea ce-mbracă oasele tale,
pentru Îngerul
ce stă îngenuncheat în zăpadă
și cântă la chitară,
pentru animalul ce pândește
în casa nelocuită a trupului.*

*Nu ești tu omul
care se împotrivește vieții
ce i-a fost dată?*

*Negreșit,
nu ești omul
care se încrede în oameni,
de aceea,*

*nu știi să răspunzi
pentru psalmii tăi
ori pentru blestemele
pe care le-ai fi vrut
rugăciuni...*

*Există cuvinte
pe care stau și le ascult,
așa cum le-am ascultat și pe acestea
și nu știu cine mi le șoptește!*

*Cât despre blesteme:
le-aș fi vrut
rugăciuni!*

*for the flesh that wraps your bones,
for the Angel
who has knelt down in the snow
and who plays the guitar,
for the animal that watches
in the uninhabited house of the body.*

*Are you not the man
who fights against his fate?*

*Without a doubt,
you are not the man
who trusts the others,
that is why,*

*you cannot answer
for your psalms
or for your curses
that were meant to be prayers...*

*There are words I listen to,
just like I've listened to these ones
without knowing who whispers them!*

*As for the curses:
I would have wanted them
prayers!*

PRIÈRES

mes liens avec mon temps
qui s'en va et qui rentre dans le temps,
tout comme le Lointain.

J'ai crié:

*-la prière multiplie les bonnes gens,
l'enfant sage est la joie de sa mère,
l'Eglise est le cœur des vivants !*

J'ai crié : - *pourquoi aurais-je peur?*

Je peux regarder la neige et sa flamme
de loin, du sein de l'été.

Soudainement il a fait chaud :

le blé était aussi grand que notre maison
et papa aiguisait la faux en sifflant :

- aujourd'hui nous fauchons

la Colline des Noyers

et la Rivière de l'Eglise,

l'herbe doit pousser grande

pour les vaches! – disait-il.

Dieu faisait signe au-dessus.

Si je levais la main de ce clavier,
la chambre se remplirait d'Ange.

Dans le monde où j'habite,
Dieu et l'Ange font chanter la kitaré.

RUGĂCIUNI

legături ale mele cu timpul meu
ce se duce și reîntră în timp
așa ca Departele.

Am strigat:

*- rugăciunea îi înmulțește pe cei buni,
copilul cuminte face bucurie mamei sale,
Biserica este inima celor vii!*

Am strigat: - *de ce să-mi fie frică?*

Pot să privesc ninsoarea și flacăra ei
departe, în pânțelele verii.

Dintr-o dată s-a făcut cald:

grâul era mare cât casa,
tata ascutea coasa, fluierând:

*- astăzi cosim Dealul Nucilor
și Pârâul Bisericii,
să crească iarba bună pentru vaci!*
– spunea.

Dumnezeu face un semn peste noi.

Dacă aş ridica mâna

de pe această tastatură

s-ar umple încăperea de Îngeri.

În lumea în care trăiesc,
Dumnezeu cântă cu Îngerul la kitară.

PRAYERS

my links with my time that goes
and re-enters in time,
just like the Distance.

I shouted:

*- the prayer multiplies the good,
a good child makes his mother's joy,
the Church is the heart of the living!*

I shouted: - why should I be afraid
I can watch the snow and its flame
from a far, from summer's womb.

All of a sudden it was warm:
the wheat was as high as our home
and father honed the scythe and whistled:

*- today we shall mow the Hill of the
Walnuts and the Church River,
so that the grass might be good for the
cows! he said.*

God would sign over us.

If I raised my hand from this keyboard
The room would be filled with Angels.

In the world I live in,
God plays the kitar with the Angel.

DIEU ET L'ANGE FONT CHANTER LA KITARE

le poète enterre la nuit dans la neige,
les loups contournent son corps blessé,
geignent et s'éloignent.

Un seul loup ai-je vu de mes yeux:
il se léchait les blessures,
il avait honte d'être un loup et de
s'accoupler avec les animaux
mouillant sa semence de neige.

Puis, le matin,
quand le soleil s'étendait
au-dessus des forêts
et un cristal résonnait
à travers les sapins,
l'Ange jouait avec vigueur,
la nuit jour se faisait,
les troncs de verre
montaient vers le ciel
en emportant nos peurs.
Pendant tout ce temps,
le poète s'enterre dans
le Lointain...

DUMNEZEU CÂNTĂ CU ÎNGERUL LA KITARĂ

poetul îngroapă noaptea în zăpadă,
lupii îi înconjură trupul rănit,
scâncesc și se îndepărtează.

Un singur lup am văzut cu ochii mei:
stătea și-și lingea rănilile,
îi era rușine că era lup
și se împreuna cu dobitoacele
udându-și semintele cu zăpada.

Apoi, dimineața,
când soarele se întindea peste pădure
și un cristal răsuna printre brazi,
Îngerul cânta cu tărie,
noaptea semn de ziuă se făcea,
trunchiurile de sticlă urcau spre cer
cu spaimetele noastre cu tot.

În tot acest timp
poetul se îngroapă pe sine în
Departele...

GOD PLAYS THE KITAR WITH THE ANGEL

the poet buries the night in snow,
the wolves gather around his wounded body,
They whine and go away.

I've only seen one wolf
with my own eyes:
it sat and licked its wounds,
ashamed of being what he was
and of coupling with animals
melting its seeds with snow.

Then, in the morning,
when the sun stretched across the forest
and a crystal
resounded through the fir trees,
the Angel played with vigour,
and the night grew into day,
the glass trunks
raised towards the sky
taking our fears with them.
Meanwhile
the poet buries himself in
the Distance...

LE LOINTAIN ...

loin
du monde et des livres,
de la misère matérielle
qui engraisse de paroles,
du brouillard blanc qui tache le visage,
le poète reste seul.

Il entend quelqu'un l'appeler :
*veille sur la lumière qui heurte les neiges,
sur les enfants de Dieu,
sur les traces des pas,
sur la flamme qui brille
et sur les cônes de sapin
mis sur le feu !*

Prends soin :
*c'est le soir et l'obscurité s'installe,
les ombres arrivent
pour jeter vers toi des pensées froides,
des déchirements de ton passage
parmi les animaux de ces forêts.*

DEPARTELE...

departe
de lume și de cărți,
de mîzga materiei ce-ngrașă cu vorbe,
de pâcla alburie așezând pete pe față,
poetul stă singur.

Aude cum cineva îi strigă:
*ai grijă de lumina ce izbește-n zăpezi,
de pruncii Domnului,
de urmele pașilor ,
de flacăra ce lucește
și de conurile de brad
așezate pe foc!*

Ai grijă:
*e seară și se face întuneric,
vin umbrele
s-arunce spre tine-nchipuiri friguroase,
destrămări ale trecerii tale
printre fiarele acestor păduri.*

THE DISTANCE...

away
from the world and the books,
from the slime of the matter
that fattens with words,
from the white mist laying spots
on his face, the poet sits alone.

He hears somebody shout:
*Take care of the light that hits the snow,
of God's babies,
of the footprints,
of the flame that shines
and of the fir cones
lying in the fire!*

Be careful:
*it is late and it is getting dark,
the shadows come
to throw cold dreams toward you,
teasings of your passing
among the beasts of these forests.*

*On entend les loups hurler
on voit les cerfs
encercler le poème,
et les oiseaux de proie
mordre du vers,
et montrer leurs crocs
dans le sang de la soirée...*

*Prends soin, les amis viennent tels
des vipères noires
pour écraser leurs cigarettes
sur ton corps vivant,
pour faire rouler vers toi
des boules de goudron,
pour aboyer comme
le fauve dans le désert,
prends soin,
chaque mot se décompose en fils,
pousse de la pâte du sang,
se colore en bleu,
te pare du fil de ses beautés...
Prends soin,
sous le froid de ta poitrine
bout un astre !*

*S'il n'avait pas donné aux hommes
ce qu'ils ont demandé,
bien réfléchissant à la fraîcheur du soir,
vieux et jeune à la fois,
quel pain aurait-il eu pour le festin ?
Le voilà : - il marche sagement,
il lève les mains en signe de gloire
vers le ciel.*

*Iată cum urlă lupii
și cerbii cum fac cerc
în jurul poemului,
cum vin răpitoare fioroase
să muște de vers,
cum își arată colții în sângele serii...*

*Ai grijă, prietenii vin ca vipere negre
să-și stingă țigările pe trupul tău viu,
să rostogolească spre tine
bile de smoală,
să latre cum latră fiara-n pustiu,
ai grijă,
fiecare cuvânt se descompune în fii,
crește din pasta sângelui
se colorează-n albastru,
te-mpodobește
cu firul frumuseților sale...
Ai grijă,
sub frigul din coșul pieptului
fierbe un astru!*

*Dacă nu ar fi dat oamenilor
ceea ce i-au cerut,
bine gândind răcoarea-nserării,
bătrân și tânăr în același timp,
ce pâine i-ar fi rămas pentru ospăț?*

*Iată-l: - umblă cu înțelepciune,
ridică mâinile, a slavă,
către cer.*

*Listen to how the wolves howl
and look at the stags
surrounding the poem,
at the fierce birds of prey
that try to bite from the poem,
showing their fangs
in the evening's blood.*

*Be careful, your friends come like
black adders
to stub out their cigarettes
upon your living body,
to roll pitch bolls toward you,
to bark like beasts bark in the desert,
beware,
every word is made up of sons,
it grows from the dough of blood,
it turns blue,
it trims you
with the thread of its beauties...
Beware, under the cold in your chest,
an orb is boiling!*

*Had he not given men what they asked for,
and had he thought it over i
n the evening chill,
he who is old and young
at the same time,
where would the bread
for his feast now be?*

*There he is: - he wisely walks,
and raises his hands to praise
the skies.*

VERS LE CIEL

il lève son visage :

*Je suis seul dans la maison du corps.
Mes chaussures sont lourdes,
mes pieds brulés.*

*Soigneusement je me chante
comme me chante le mot.
Je monte seul
dans la profondeur aux bras de pierre,
des eaux rapides et des truites
m'emmènent...*

*Seul, les pas propres à travers les neiges
vers le bout du monde.
Pendant une seconde j'ai été vivant
et j'ai aimé.*

*D'un fer j'ai inscrit dans mon sang
toutes mes peurs
comme si elles étaient sacrées,
come si elles étaient nées de mon sang.*

CĂTRE CER

ridică privirea:

*Sunt singur în casa trupului.
Încălțările-mi sunt grele,
picioarele arse.*

*Cu grijă mă cânt
cum mă cere cuvântul.
Urc singur
în adâncul cu brațe de piatră,
ape repezi și păstrăvi mă duc...*

*Singur, cu pașii curați prin zăpezi
spre capătul lumii.
Cât ai bate din palme am fost viu
și-am iubit.*

*Mi-am scris cu fierul în sânge
spaimetele toate
ca și cum ar fi fost sacre,
ca și cum din sângele meu s-au ivit.*

THE SKYES

Above him:

*I am alone in the house of the body.
My shoes are heavy,
my feet burned.*

*I carefully sing myself
as the word asks me to.
I climb alone in the profoundness
with its stone arms,
fast waters and trouts carry me away...*

*Slone, my steps unaltered through the
snows to the end of the world.
For a second I was alive and I loved.*

*With an iron I wrote in my blood
all my fears
as if they were sacred,
as if they had come
from my blood.*

Ainsi chantait-il.

Vers le soir
il a appris que son corps était parfait,

les mains aux doigts parfaits
et l'âme née
du sang de Dieu.

Que sur terre,
tant de choses
chargées de corrections
sont censées
apparaître.

Așa cânta.

Spre seară
a aflat că are trupul perfect,

mâinile cu degete foarte frumoase
și sufletul născut
din sângele Domnului.

Că pe pământ,
atât de multe lucruri
încărcate de îndreptări
sunt așteptate
să se ivească.

So he sang.

Towards the evening
he learnt that his body was perfect,

hands with beautiful fingers
and soul born
from God's blood.

That on earth,
so many things loaded
with corrections
are supposed
to appear.

QU'APPARAISSE

le feu des mots,
non pas des paroles pauvres
dans lesquelles
nous cherchons le vide de l'idée.

Elle est belle,
elle demeure dans la neige,
sous la pluie,
la tête penchée,
elle demande !
Nous,
nous ne savons pas répondre !

Elle demande :
*Que faites-vous parmi les réalités ?
Que faites-vous avec ces chaînes
que vous traînez ?
Combien de parents avez-vous montés
sur cette montagne ?*

SĂ SE IVEASCĂ

pârjolul cuvintelor,
nu vorbele sărace
în care
căutăm goliciunea ideii.

E frumoasă,
stă în zăpadă,
în ploaie,
cu capul în jos,
întreabă!
Noi,
nu știm să răspundem!

Întreabă:
*Ce căutați printre realități?
Ce faceți cu lanțurile acestea
ce le trageți după voi?
Câte neamuri ați urcat cu voi
pe acest munte?*

TO APPEAR

the fire of words,
not empty words
in which
we look for the emptiness of the idea.

She is beautiful,
she remains in the snow,
in the rain,
head downwards,
she asks!
We,
we cannot answer!

She asks:
*What are you looking for among realities?
What are you doing with these chains
you drag?
How many parents
did you take up on this mountain?*

Elle est belle,
toute faite de lumière !
Le soleil l'apprivoise.

La réponse vient tard
quand nous écrivons
et quand nous nous laissons écrits,
quand, le dimanche saint,
nous récitons des vers
en attachant les bijoux
de la mort à nos corps.

La réponse vient tard
quand sur la dernière page
la peur demeure affalée
comme une prostituée,
et l'amour ressemble à un joli conte
à raconter aux descendants.

Le feu des mots,
non pas des mots vides
dans lesquels nous cherchons
la nudité de l'idée,
est celui qui dirige la vie vers sa place,
vers le Lointain aux yeux séduisants,
pendant que toutes les choses
se rangent selon la volonté de Dieu
et les eaux des livres que j'ai écrits
saignent doucement,
et gagnent couleur
comme je l'ai cru.

E frumoasă,
e din lumină!
Soarele o supune.

Răspunsul vine târziu
când scriem și ne lăsăm scriși,
când recităm versuri
în duminica sfântă
prinzându-ne bijuteriile morții pe trup.

Răspunsul vine târziu
când pe ultima pagină
spaima stă tolănită ca o prostituată,
iar iubirea pare o întâmplare frumoasă
bună de povestit nepoților.

Pârjolul cuvintelor, nu vorbele sărace
în care căutăm goliciunea ideii,
este cel care îndreaptă viața
spre locul ei,
în Departele cu ochii ispititori,
în timp ce toate lucrurile
se așează după voia Domnului.
iar apele din cărțile
pe care le-am scris
sângeră frumos,
căpătând culoare
așa cum am crezut.

She is beautiful,
she is made in light!
The sun submits her.

The answer comes late
when we write
and when we allow ourselves
to be written,
when we recite poems in holy Sunday
and attach death's jewels to our bodies.

The answer comes late
when on the last page
the fear lays like a prostitute,
and love looks like an beautiful tale
to tell the descendants.

The fire of words, not empty words
in which we look
for the nudity of the idea,
is the one who steers life
towards its place,
in the Distance with attractive eyes,
while all things line up according
to God's will
and waters from the books I wrote
bleed slowly,
and gain colour
as I thought they would.

COMME JE L'AI CRU

ils ont lutté violemment, le fouet ensanglanté,
et les flèches empoisonnées,
avec des épées
voilà comment ils ont lutté
les professionnels des gros mots.
Ils n'ont pas raison –
ces histoires ne sont que
des riens aux pieds frêles
comme les baisers
des parcs d'illusions,
avec du blé préparé pour eux,
avec des danses en rond.
Ils ne parlent pas avec confiance,
ni ne chantent,
à chacun de leurs mots
un chat glisse dans la nuit.
Comme je l'ai cru,
comme le Lointain me l'a dit :
dans une rue des êtres laids s'approchent,
dans une autre l'Ange, avec une kitaré
qui résonne à l'oreille du poète,
jusqu'au matin
jusqu'au matin...

AȘA CUM AM CREZUT

cu falcă de cal s-au bătut,
cu biciul înmuiat în sânge,
cu săgeți otrăvite, cu săbii,
așa s-au bătut
profesioniștii vorbelor de ocară.
Nu au dreptate –
poveștile acestea
sunt nimicuri cu picioare subțiri
asemeni sărutărilor
din parcuri cu năluciri,
cu colive pregătite pentru ei, cu hore.
Nu vorbesc cu încredere, nu cântă,
la fiecare vorbă a lor
o pisică alunecă în noapte.
Așa cum am crezut,
așa cum mi-a șoptit și Departele:
pe o stradă vin făpturi urâte,
pe o alta, Îngerul cu o kitară
ce cântă la urechea poetului,
până se face ziuă,
până se face ziuă...

AS I THOUGHT THEY WOULD

they fought violently,
with bloody whips,
and poisoned arrows, with swords
this is how they fought
the professionals of ugly words.
They are not right –
these stories are nothingness
with frail feet like kisses in illusion parks,
with wheat prepared for them,
with dances.
They do not speak confidently,
they do not sing,
in each of their words
a cat slides in the night.
As I believed it,
as the Distance told me:
in a street ugly beings approach,
In another one the Angel,
with a guitar which resounds near
the poet's ear, till the morning
till the morning ...

JUSQU'AU MATIN

douces sont les forêts du sommeil.

De la nuit –
les cheveux épars,
les jeunes filles,
la danse érotique.

Dans le rêve, les loups du sang
approchent.
La rivière se transforme en cristal.
Sous la neige, la lune grandit
et s'en va après...

Le chant d'une église
erre à travers moi les yeux bandés.

Maman tord la laine en or,
elle tresse mon rêve.
Elle sait tout du bonheur
mais elle parle avec mesure.

PÂNĂ SE FACE ZIUĂ

line sunt pădurile somnului.

Ale nopții -
fetele despletite,
dansul erotic.

În vis vin lupii sângelui.
Râul se face cristal.
Sub zăpadă crește luna
apoi piere...

Cântecul unei biserici
rătăcește prin mine legat la ochi.

Mama toarce lâna de aur,
îmi împletește visul.
Știe tot despre fericire
dar vorbește cu măsură.

TILL THE MORNING

sweet are the forests of sleep.

At night –
their hair scattered, the girls
dance erotically.

In the dream,
the blood's wolves approach.
The river is turned into crystal.
Under the snow, the moon grows
then away it goes ...

The song of a church
roams through
me with bandaged eyes.

Mother twists the golden wool,
she braids my dream.
She knows everything

J'erre sur les couloirs de la chair,
mes pas sont légers
comme ceux d'une féline.

Il fait froid,
la tempête de neige
a fait beaucoup de victimes,
le repos est saint,
les vignes en gestation,
et les raisins enfoncés.

Jusqu'au matin,
les forêts du rêve sont belles.

O, le sang chante,
le Lointain
m'est trop proche.

Le rêve me rêve
sur les rochers de la vie.

Rătăcesc pe culoarele cărnii,
cu pași ușori ca o felină.

Vremea e geroasă,
viscolul a făcut victime,
odihna este sfântă,
viile gestante,
strugurii scufundați.

Până se face ziuă,
frumoase sunt pădurile visului.

O, sângele cântă,
Departele
îmi este mult prea aproape.

Visul mă visează
pe stâncile vieții.

of happiness
but she speaks moderately.

I roam on the corridors of the flesh,
my steps are light as those of a feline.

It is cold,
the snowstorm made many victims,
rest is holy,
the vineyards in gestation,
the grapes beneath.

Till the morning,
the forests of dreams
are beautiful.

Oh, the blood sings,
The Distance is too close me.

The dream dreams about me
on the rocks of life.

SUR LES ROCHERS DE LA VIE

je suis montée jusqu'en haut

*La vie pousse
dans des champs de blé,*

Je m'y promène en louant l'épi,

Le pavot saigne sur mes bras.

*L'or tombe des épis,
grain par grain.*

*Le temps est favorable,
pour les Anges de Dieu.*

*Des guêpiers font des nids,
l'herbe devient or.*

*L'épinaie est loin,
le soir lui-aussi.*

PE STÂNCILE VIEȚII

am urcat până sus:

Viața crește lanuri de grâu,

trec prin el lăudând spicul,

macul sângeră pe brațele mele.

*Aurul se scutură de pe spice,
bob cu bob.*

*E vreme de belșug
pentru Îngerii Domnului.*

*Prigorii cuibăresc,
iarba devine de aur.*

*Mărăcișul este departe,
asfințitul la fel.*

ON THE ROCKS OF LIFE

I climbed high:

Life grows in fields of wheat,

I walk through it praising the bot ear,

The poppy bleeds on my arms.

*Gold falls from the bot ears,
grain by grain.*

*The weather is favourable,
for God's Angels.*

*Bee-eaters build nests,
the grass becomes gold.*

*The briers are far,
the evening as well.*

*Dieu défait sa mante,
le vent mène ses brebis à travers le blé.*

Orphée chante pour la laine en or.

*Papa bat le faux d'un rythme
entrecoupé d'un oiseau.*

*Maman prépare la pâte
et chante les Psaumes de Davide.*

*L'ange tresse
une couronne d'épis et de pavots.*

*Sur la montagne
couverte de neiges,
je la porte
comme si je portais
une couronne en or.*

*Domnul își desface mantia,
o adiere îi mână oile prin grâu.*

Orfeu cântă pentru lâna de aur.

*Tata bate coasa într-un ritm
întretăiat de o pasăre.*

*Mama pregătește aluatul
și cântă Psalmii lui David.*

*Îngerul împletește
o cunună de spice și maci.*

*În muntele acoperit de ninsori,
eu o port ca pe o coroană
de mare preț.*

*God undoes his mantle,
the wind leads
his sheep through the wheat.*

Orpheus sings for the golden wool.

*Father beats the scythe in a rhythm
interrupted by a bird.*

*Mother prepares the dough
and sings David's Psalms.*

*The angel braids
a crown of bot ears and poppies.*

*In the mountain
covered with snows,
I wear it as if I wore
a crown
that is priceless.*

UNE COURONNE EN OR

sont les mots justes devant Dieu.

Le rêve vient et s'en va,
les mots sont le feu purifiant.

Gravé dans le sang,
le rêve est vivant pour celui qui a rêvé
et qui a chanté dans son rêve :

*L'Ange demeure
agenouillé dans la neige
et chante la chanson de la vie.
Sa kitar est de sang,
comme le corps de l'amour
sous les signes de la glace.
Les sapins montrent
des corps de guerriers,
les neiges sont des femmes
enveloppées dans
les cheveux de leur nom.*

DE MARE PREȚ

sunt cuvintele drepte
în fața Domnului.

Visul vine și pleacă,
cuvintele sunt focul ce curăță.

Gravat în sânge,
visul este viu pentru cel ce a visat
și a cânta în visul său:

*Îngerul stă îngenuncheat în ninsoare
și cântă cântecul vieții.
Kitara lui este de sânge,
cum trupul iubirii
sun semnele gheții.
Brazii arată trunchiuri războinice,
zăpezile sunt femei
înfășurate în părul numelui lor.*

PRICELESS

are the right words before God.

The dream comes and goes away,
the words are the fire that cleans.

Engraved in blood,
the dream is alive
for the one who dreamed
and sang in his dream:

*The Angel remains knelt down
in the snow
and sings the song of life.
His kitar is covered with blood,
like the body of love under the signs
of the ice.
Fir trees show their warrior bodies,
snows are women
wrapped in the hair of their name.*

*L'ange chante,
les enfants
font des bonhommes de neige,
moi, j'ai tout oublié
mon rêve, je l'ai donné aux autres.*

Le rêve est celui qui allume la lumière,
la pierre du Jardin du Paradis,
le mot qui ne s'abandonne pas
au repos.

Il existe un lieu
qu'on ne connaît pas.

On s'y enterre.

Une pénitence sans égal
nous soumet,
nous cueillons les os qui nous entourent,
nous agonisons sur les bords,
nous désirons
la proximité mélancolique de la lune.

L'Ange chante,
il ne creuse pas de trous dans les
paupières du rêve,
il ne suce pas sa sève,
ni ne le vend pour 30 argents,
ou pour les devises étrangères
découvertes dans une mansarde
en Europe.

*Îngerul cântă,
copiii fac oameni de zăpadă,
eu am uitat totul,
visul meu este visul dăruit tuturor.*

Visul este cel ce aprinde lumina,
piatra din Grădina Raiului,
cuvântul care nu se dedă odihnei.

E un loc pe care nu-l cunoaștem.
În el ne îngropăm.

Cade peste noi o penitență
cum n-am mai auzit,
culegem oasele
care fac cerc în jurul nostru,
agonizăm pe maluri,
tânjim la vecinătatea melancolică /
a lunii.

Îngerul cântă,
nu sapă gropi în pupilele visului,
nu-i suge seva
și nici nu cade la-nvoială
pentru treizeci de arginți,
ori pentru valuta
descoperită într-o mansardă
din Europa.

*The angel sings,
the children make snowmen,
I forgot everything,
my dream is the dream that
I gave to the others.*

The dream turns the light on,
the stone in the Garden of Paradise,
the word which does
not give way to rest.

There is a place that we do not know.

We bury ourselves in it.

A matchless punishment subjects us,
we pick the bones
that surround us ever closer,
we dye on river borders,
we long for the melancholic nearness
of the moon.

The Angel sings,
he does not dig holes
in the eyelids of the dream,
he does not suck its sap,
nor does not sell it for 30 silvers,
or for the foreign currencies
discovered in a garret in Europe.

L'Ange chante...

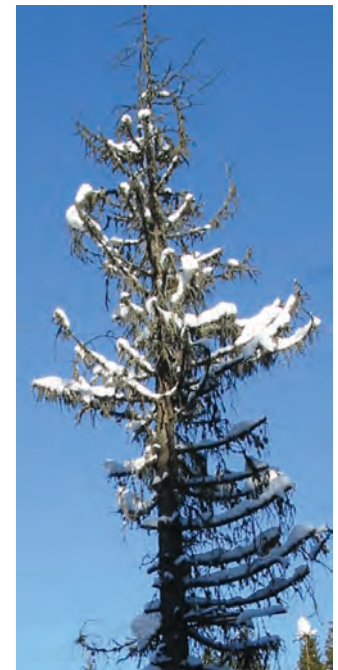
Nos vieux
écrivent les rêves
sur des ardoises,
des mots justes du Lointain
et les envoient après
sur des rivières
vers Dieu.

Îngerul cântă...

Bătrânii noștri
scriu pe tăblițe visele,
cuvintele drepte ale Departelui
apoi le trimit
pe râuri
spre Domnul.

The Angel sings ...

Our old men
write their dreams on slates,
the right words of the Estrangement
and send them later
on rivers
towards God.

VERS DIEU

j'envoie ma vie
pour qu'elle allume des feux,
et qu'elle élève des filles sages
à la joie de leurs mères,
non pas des intégrations quelconques.

Vers Dieu,
la vie encore vivante,
celle qui m'a menée jusqu'au coin,
celle que j'ai conduite à la porte
quand j'ai vu
comment je marchais dans la neige
en traînant
une luge en argent.

Mes troupeaux étaient loin
et les champs pleins d'outardes,
les vergers gémissaient de fruits
comme une mère.
Ma main était loin,
elle disait avoir beaucoup marché

SPRE DOMNUL

trimit și eu viața mea
să alcătuiască focuri,
să crească fiice înțelepte
spre bucuria mamei lor
și nu a integrărilor de orice fel.

Spre Domnul,
viața încă vie,
acea care m-a condus până la colț,
pe care eu am condus-o până la poartă
atunci când am văzut
cum mergeam prin ninsoare
trăgând după mine
o sanie de argint.

Cirezile mele
erau departe
și lanurile pline de dropii,
livezile gemeau sub fruct
ca o mamă.
Mâna mea era departe,
spunea că a făcut mult drum

TOWARDS GOD

I send my life
to light fires,
to bring up wise girls
to the joy of their mothers
and not to trite integrations.

Towards God,
the life still alive,
the one that led me up to the corner,
the one that I led to the door
when I saw how
I walked through the snow
and dragged
a silver sleigh.

My herds were far
and the fields full of bustards,
the orchards moaned with fruits
like a mother.
My hand was far,
she claimed to have walked a lot

jusqu'ici,
et ne pas pouvoir marcher dans le poème
comme si elle était à la maison,
elle disait qu'elle avait les idées vierges
et qu'elle ne peut entrer,
sans demander au Lointain,
dans mes côtes
pour me répéter obstinément les poèmes.
J'ai cru que le monde était vide,
que ma main demeurerait seule
au bord du poème,
qu'elle seule fouillait ma pensée
et mes côtes, comme une neige
cherchant la vie
qui Dieu m'avait envoyée...
Je me sentais vulnérable,
je jugeais le monde, comme un chien,
d'après la couleur des sentiments.
Tout ça est arrivé il y a longtemps...
j'étais vieille et impuissante.
Puis je me suis levée,
j'ai marché dans moi
comme dans une gare,
j'ai gémi en sentant le souffle d'un train
de marchandises derrière mon cou
et bientôt j'étais debout.
Vers Dieu j'envoie ma vie pour
qu'elle allume des feux,
qu'elle élève des filles sages
à la joie de leurs mères.
Tout ce que j'écris maintenant
devient d'autant plus clair
que je suis de plus en plus
loin...

până la mine,
că nu poate umbla prin poem
ca și cum ar umbla prin casă,
că este virgină în ideile sale
și nu poate intra,
fără a cere dret Departelui,
în coastele mele
să-mi repete cu încăpățănare
poemele.
Am crezut că lumea e pustie,
că numai mâna mea
era pe marginea poemului,
că numai ea scormonea prin gândul
și sub coastele mele,
ca printr-o ninsoare
căutând viața trimisă spre Domnul...
Mă simțeam vulnerabilă,
judecam lumea, ca un câine,
după culoarea sentimentelor.
Asta a fost demult...
eram bătrână și slăbănoagă.
Apoi m-am îndreptat,
am umblat prin mine ca printr-o gară,
am gemut simțindu-mi în ceafă
răsuflarea unui marfar și m-am trezit.
Spre Domnul trimit viața mea
să alcătuiască focuri,
să crească fiice înțelepte s
pre bucuria mamei lor.
Tot ce scriu acum
devine cu atât mai limpede
cu cât eu sunt
mai
departe...

up here,
that she cannot walk through the poem
as if she was at home,
that her ideas are virgin
and that she cannot enter,
without asking the Distance,
into my ribs
to obstinately repeat my poems.
I thought that the world was empty,
that my hand alone remained on the edge
of the poem,
that it was the only one to search my
thought and my ribs, like a snow
looking for the life
God had sent to me...
I felt vulnerable,
i judged the world, like a dog,
according to the colour of my feelings.
All this took place long ago ...
i was old and powerless.
Then I got up,
I walked through me like in a train station,
I moaned when I felt the breath
of a train behind my neck
and I woke up.
Towards God I send my life to light fires,
To bring up wise girls to the joy
of their mothers.
All that I write
becomes ever more clear as I am
further and further
away...

LOIN

du monde
et des malédictions d'une vie
que tu as sculptée,
tu as bâti construit ton église.

Puis tu as crié contre un monde
qui s'en va, s'en va...

*- Prions, mes frères !
faisons des prières après des prières
comme nous l'ont appris
nos grands-parents,
remplissons nos vaisseaux de blé,
partons sur les eaux,
scrutons l'horizon,*

*ne tournons pas la tête
comme la femme de Lot !*

DEPARTE

de lume
și de blestemele unei vieți
cioplită cu mâna ta,
ți-ai construit Biserica.

Apoi ai strigat împotriva unei lumi
ce se duce, se duce...

*_ Să ne rugăm, fraților!
să rostim rugăciuni după rugăciuni
așa cum ne-au învățat bunicii,
să umplem vasele noastre cu grâu,
să pornim pe ape,
să așezăm mâna
streașină la ochi,*

*să nu întoarcem capul
așa ca femeia lui Lot!*

AWAY

from the world
and the curses of a life
which you carved,
you built your Church.

Then you shouted against a world
which goes away, goes away ...

*- Let us pray, my brothers!
let us make prayers
after prayers as
our grandparents taught us,
let us fill our jars with wheat,
let us sail on waters,
let us scrutinize the horizon,*

*Let us not turn the head
like Lot's wife!*

*Que l'Ange continue à chanter aussi
clairement que possible,
très clairement.*

*Rapprochons-nous,
portons des vêtements transparents,
de sorte qu'on puisse lire
nos pensées*

*celles qui nous lisent
et celles que nous lisons
à l'envers
comme dans un miroir.*

*Îngerul să cânte mai departe
cât mai limpede,
foarte limpede.*

*Să ne alăturăm,
să purtăm veșminte
cât mai transparente,
așa cât să ni se poată număra
gândurile*

*acelea care ne citesc
și pe care noi le citim
invers
ca-ntr-o oglindă.*

*Let the Angel continue to sing
as clearly as possible,
very clearly.*

*Let us get closer,
let us wear transparent clothes,
so that our thoughts can be read*

*those who read us
and those which we read
upside down
like in a mirror.*

COMME DANS UN MIROIR

je lis
tout ce que j'ai vu dans mon sommeil
qui devient
de plus en plus profond.

C'est là que je déchiffre :
l'enfance

- une Eglise en or avec du lait
et des noix,
maman
- une fille peignant
ses cheveux noirs devant le miroir,
grand-mère
- la bonne maman,
la tasse de lait, le pain chaud,
le lit blanc et chaud
comme le feu de Dieu.
grand-père
- l'Eglise et les anges,
les oiseaux du ciel et les lys,

CA-NTR-O OGLINDĂ

îmi citesc
tot ce am trăit în somnul meu
ce devine
din ce în ce mai adânc.

În el descifrez:
copilăria

- o Biserică de aur cu lapte și nuci,
mama
- o copilă pieptănând
în oglindă părul negru,
bunica
- mama cea bună,
cana cu lapte, pâinea aburind,
patul alb și cald
ca focul Domnului,
bunicul
- Biserica și îngerii,
păsările cerului și crinii,
războaiele și caii morți

LIKE IN A MIRROR

I read all that I saw in my sleep
which becomes deeper and deeper.

In it I decipher:
Childhood

- a golden Church with milk and nuts,
Mother
- a girl combing her dark hair
in front of the mirror,
Grandmother
- the good mom,
the cup of milk,
the warm bread,
the white bed and warm like
God's fire.
Grandfather
- The Church and the angels,
the birds in the sky and the lilies,
the wars and the dead horses,
the soldiers who ate their raw meat,

les guerres et les chevaux
morts dont les soldats mangeaient
des morceaux de viande crue,
la rivière Trotus et les russes
violant les femmes,
volant les chevaux et les oiseaux,
papa
– un jeune qui passe silencieux
à travers mon sang
et celui de mon frère,
toujours le soir,
toujours le soir...

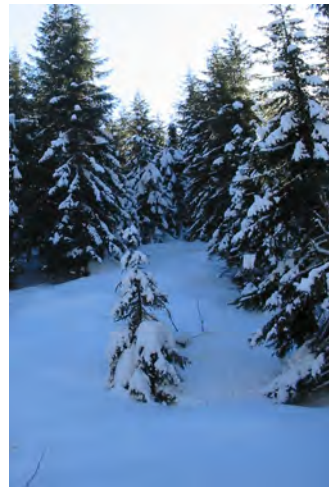
Tout ce que j'ai vécu
dans mon sommeil
vient d'une enfance
comme une Eglise en or
avec du lait et des noix.

din care soldații
mâncau bucăți de carne crudă,
Trotușul și rușii violând femeile,
furând caii și păsările,
tata
– un tânăr ce trece tăcut
prin sângele meu și al fratelui meu,
întotdeauna seara,
întotdeauna seara...

Tot ce am trăit în somnul meu
vine dintr-o copilărie
ca o Biserică de aur
cu lapte și nuci.

the river Trotus
and the Russians violating the women,
stealing the horses and the birds,
Father
- a young man who passes silently
through my blood and that
of my brother,
always in the evening,
always in the evening ...

All that I lived in my sleep
comes from a childhood like
a golden Church
with milk and nuts.

AVEC DU LAIT ET DES NOIX

j'ai marché dans mon rêve.

Mes mains
serraient soigneusement le pis
pour ne pas le perdre.

Le lait qui avait coulé
dans l'assiette du serpent
était suffisant
pour qu'il continue à protéger
notre maison.

Je suivais la trace brillante
et je courais autour de la maison
en chantant :
« sortez, serpents et grenouilles
d'en dessous de notre maison... »
*la chanson qui tisse
quand l'herbe qui pousse*

CU LAPTE ȘI NUCI

am umblat prin vis.

Mâinile mele
strângeau cu atenție ugerul
să nu-l piardă.

Laptele scurs în farfuria șarpelui
era de ajuns
ca el să ne apere mai departe
casa.

Urmăream dâra sclipitoare
și alergam în jurul casei cântând:
„ieșiți șerpi și broaște
de sub talpa casei noastre...”

*cântecul ce țese
când iarba ce iese
se spală-n lumină
ca păsări să vină*

WITH MILK AND NUTS

I walked through my dream.

My hands
squeezed carefully the udder
lest they might lose it.

The milk which flowed in the plate
of the snake
was enough
for it to go on protecting
our house.

I followed the shiny track
I ran around the house and sang:
“come out, snakes and frogs
from below our house”

*the song that weaves
when the herb that grows
with light washes itself*

de lumiere se lave
quand les oiseaux arrivent
dans les rameaux nichés
aux fenêtres pour chanter
« la vie qui s'étend au loin
qu'elle se montre dans tes yeux »

au bord de tes mains
un long tissu de maille

ton propre corps à travers le feu
fait à la lumière du lieu
pour toucher celui qui passe
et qui, l'œil froid, ne se lasse
et le transforme en enfant

serpent qui sort en avril
couvre maison et noyer
lait, berceau et ton bébé
la vérité errant
jusqu'à ce que les mots étendent
vers nous le brasier et la cire
une croix le soir deviendra
quand j'ai pleuré en montant
l'échelle ébranlant
sans interruption...

Puis le rêve s'est interrompu...

Mes mains enterraient
dans la neige
le pis et le noyer qui sentaient
le printemps.

cuibărint în ramuri
să cânte la geamuri
„viața ce se-ntinde-n hău
să se-arate-n ochiul tău”

la marginea mâinii tale
lungă țesere de zale

cu propriul trup prin foc
să faci luminii un loc
să-l atingi pe cel ce trece
împrejur cu ochiul rece
și să-l prefaci în copil

șarpe ce iese-n april
acopere-ți casa și nucul
laptele leagănul pruncul
adevărul rătăcind
până cuvintele-ntind
înspre noi jarul și ceara
prefăcută-n cruce seara
când am plâns urcând cu greu
scara clătinând mereu...

Apoi visul s-a întrerupt...

Măinile mele îngropau în zăpadă
ugerul și nucul mirosind
a primăvară.

so that birds arrive
in the branches to nest
before windows to sing
“the life which extends far away
should show itself in your eyes”

at the edge of your hands
a long tissue of chains

your own body through the fire
makes way to the light
to touch the one who passes
and who, cold-eyed, looks around
and make him a child

the snake that comes out in April
cover your house and your walnut
your milk, your cradle and your baby
the roaming truth
until the words spread
towards us the embers and the wax
turned into a cross in the evening
when I cried on climbing up the ladder
that shook continuously ...

Then the dream broke off ...

My hands buried in the snow
the udder
and the walnut that smelled like
spring.

PRINTEMPS

tu reviens souvent dans mes rêves
enveloppé dans tes cheveux longs
qui se balancent érotiquement.

La chaleur de tes yeux
fait la glace bourgeonner,
des bourgeons inconnus craquent
sous ta peau.

Je touche la terre de mes pieds nus
et ton corps, Printemps,
tressaillit dans mon corps
de nouvelles sensations.

Au début, je désaltère mon rêve.

Je t'ai vécu jusqu'au bout, Printemps !

Enchaînée comme tu es
je peine à te regarder
et j'ai honte de la vie de l'employeur
obligé de négociier
des salaires de misère.

Et pourtant, toi, Printemps,
vêtue de robes intérieures,
tu t'arrêtes, tu me regardes un instant
et tu m'aides à ne pas sentir comment
ma tête se penche lentement

jour après jour.

PRIMĂVARĂ

mereu revii în visele mele
înfășurată-n părul tău lung
legănându-se erotic.

Căldura ochilor tăi înmugurește gheața,
lăstari necunoscuți plesnesc sub piele.

Ating pământul cu tălpile goale
și trupul tău, Primăvară,

tresare-n trupul meu senzații noi.

Întru începuturi îmi adap visul.

Până la capăt te-am trăit, Primăvară!

Plină de lanțuri

mă-ndur să te privesc

și-mi este scârbă de viața angajatorului
obligat să negocieze salarii mizere.

Și totuși, tu, Primăvară,
înfășurată în rochii lăuntrice,
te oprești, mă privești o clipă
și mă ajuți să nu simt cum
capul meu se pleacă ușor

cu fiecare zi.

SPRING

you often return in my dreams
wrapped in your long hair that
rocks erotically.

The heat of your eyes
makes the ice bloom,
unknown buds crack under your skin.

I touch the earth with my bare feet
and your body, Spring,
quivers new sensations in my body.

At the beginning, I quench my dream.

I lived you up to the end, Spring!

Chained as you are

I take pity and look at you
and I am ashamed of the life of the
employer obliged

to negotiate starvation wages.

And still, you, Spring,
all dressed in internal dresses,
you stop,

you look at me for a moment
and you help me not to feel how
my head bends slowly

day after day.

JOUR APRÈS JOUR

*elle passe,
la mort belle et de glace.*

*Tu veux qu'elle te touche,
quand elle passe,
tu t'approches et tu prends
sa mante déchirée et lourde,
tu la soulèves à tes lèvres et une neige
comme tu n'a jamais vu dans tes rêves
tombe sur toi et sur l'abricotier.*

*Les chiens et les serpents sous la maison,
les loups et les enfants dorment
– plus un son.*

*Le monde et les forêts se sont endormis
les champs dorment eux-aussi, tout est nuit.*

*Il fait noir et la maîtresse mort
sa couronne montre quand à travers les
feuilles elle passe son corps.*

CU FIECARE ZI

*se trece
moartea frumoasă și rece.*

*Tânjești la atingerea ei,
când trece, te-apropii și-i iei
trena zdrențuită și grea,
o duci înspre buze și o nea
cum n-ai mai văzut nici în vis
se lasă peste tine și peste cais.*

*Adorm câinii și șerpii sub casă,
și lupii adorm și pruncii la masă.
Adoarme lumea și pădurile toate
și lanurile adorm și totul e noapte.*

*E doar întuneric și moartea stăpâna
trece printre file dezvelindu-și cununa...*

DAY AFTER DAY

*it passes,
the beautiful death made of ice.*

*You long for its touch,
when it passes,
you approach and you grab
its torn heavy mantle,
you raise it to your lips and a snow
like you have never seen ,
in your dreams
falls above you and the apricot tree.*

*The dogs and the snakes under the house,
the wolves and the children all fall asleep.
The world and the forests too go to sleep
the fields sleep as well, it is all dark.*

*It is only dark and death the mistress
its crown unveils when quietly passing
through the leaves.*

Ainsi chantait le poète
en enterrant le soleil
dans la forêt du Lointain.

Ainsi,
jusqu'au jour où
l'Ange agenouillé dans la neige
est venu,
et fit chanter sa kitaré.

Les serpents, féroces et joyeux,
cherchent l'assiette de lait,
les enfants sortent du sommeil
comme l'œuf de l'oiseau,
les loups peuvent redevenir des loups.

Les bergers doivent protéger
leurs troupeaux,
l'eau monte dans les halliers de la vie.

Le soleil à travers les rameaux
brillant comme une nouvelle vie.

Aşa cânta poetul
îngropând soarele
în pădurea Departelui.

Aşa,
până când într-o zi
vine Îngerul îngenuncheat în zăpadă,
şi cântă la kitară.

Şerpii, cu o ferocitate veselă,
caută farfuria cu lapte,
pruncii ies din somn ca oul din pasăre,
lupii pot să devină din nou lupi.

Păstorii trebuie să-şi apere turmele,
apa urcă în desişurile vieţii.

Soarele printre ramuri
cu lucire de viaţă nouă.

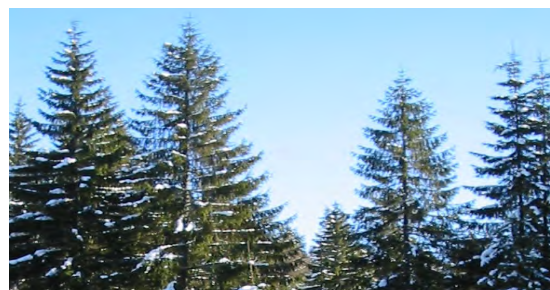
So sang the poet
and buried the sun in the forest
of Distance.

So,
until the day when
the Angel knelt down in the snow came,
and played his kitar.

Snakes, with a joyful wildness,
look for the plate of milk,
the children come out of the sleep like the
egg of the bird,
wolves can turn to wolves again.

The herdsmen must protect their herds,
the water rises in the bushes of life.

The sun through the branches
as shiny as a new life.

BRILLANT COMME UNE NOUVELLE VIE

tu écris dans ton poème :

*Qui suit un animal sauvage,
sera sauvage lui-aussi.*

*Guettant le passage du fauve
sous les arbres –
la lune devient un fauve.*

*Le tronc droit sous les neiges
sait que la terre tourne.*

*Les pas enfoncés dans la neige,
ne sont pas pour le loup qui vient
et qui veille dans la nuit.*

*Les biches abreuvent leurs biquets
la mort dans le sang.*

CU LUCIRE DE VIAȚĂ NOUĂ

scrii în poemul tău:

*Cine urmează o sălbăticiune,
sălbatic va fi.*

*Pândind trecerea fiarei
sub copaci -
luna fiară se face.*

*Trunchiul drept sub zăpezi
știe că pământul se-nvârtește.*

*Pașii afundați în nămeți,
nu sunt pentru lupul ce vine
și veghează în noapte.*

*Ciutele își adapă iezii
cu moartea în sânge.*

AS SHINY AS A NEW LIFE

you write your poem:

*He who chases a wild animal,
will become wild.*

*Watching for the passage of the wild
animal under the trees –
the moon itself becomes wild.*

*The straight trunk under the snows
knows that the earth turns.*

*The steps sunk in the snow,
are not for the wolf that
comes watching in the night.*

*Hinds water their kids
death in their blood.*

Le désir pousse des yeux.

Sous la neige,
brillante comme une nouvelle vie,
la terre.

La croix d'eau fond sur la montagne
guettant le passage du fauve
sous les arbres.

Des chevaux blancs hennissent
dans la forêt,
effrayent la biche.

L'Eglise violette s'élève vers Dieu.

Le poète prend le rêve en photo
sans s'en rendre compte.

Din ochi crește dorința.

Cu lucire de viață nouă sub zăpezi,
pământul.

Crucea de apă se topește pe munte
pândind trecerea fiarei sub copaci.

Caii albi nechează-n pădure,
sperie ciuta.

Biserica viorie urcă la Domnul.

Poetul fotografiază visul
neștiind ce face.

The desire grows from the eyes.

Under the snow, as shiny as a new life,
the earth.

The cross of water melts on the mountain
Watching for the passage of the wild
animal under trees.

White horses neigh in the forest,
frightening the hind.

The violet Church rises towards God.

The poet photographs the dream
without even realizing it.

SANS S'EN RENDRE COMPTE

le fou élargit les greniers,
compte ses vaches et celles du voisin.

*Laisse-le – murmure l'Ange.
Oublie-le dans la nuit,
qu'il promène ses femmes
parmi les greniers !*

*- Ne verse pas le calice !
Prends soin,
la terre où tu as marché
pieds nus sans te plaindre,
sera fertile.*

*Prends soin,
ta vigne a des raisins grands,
tes illusions sont sculptées en pierre.*

*Ne renverse pas le calice,
le vin est rouge :*

NEȘTIIND CE FACE

nebunul lărgeste hambarele,
numără vacile sale și ale celuiilalt.

*Lasă-l - îți șoptește Îngerul.
Uită-l în noapte,
să-și plimbe femeile printre hambare!*

*- Nu vărsa potirul!
Fii cu băgare de seamă,
ogorul pe care l-ai străbătut
cu picioarele goale
și nu te-ai plâns nimănui,
va da roade.*

*Fii cu băgare de seamă,
via ta are struguri mari,
închipuirile tale sunt cioplite în piatră.*

*Nu vărsa potirul,
vinul este roșu:*

WITHOUT EVEN REALIZING IT

the madman widens his barns,
counts his cows and those of his
neighbour.

*Don't mind him! - murmurs the Angel.
Forget him in the night,
let him walk quietly his women
among his barns!*

*- Do not spill the chalice!
Take care,
the earth where
you walked barefoot
without complaining,
will be fertile.*

*Take care,
your vineyard has big grapes,
your illusions are sculptured
in stone.*

*sang prêt à fulminer t
es illusions
et pas n'importe comment,
dans la pierre,
en resplendissant.*

Ainsi murmure-t-il,
et toi,
renonçant à l'innocence qui devient
de plus en plus prostituée,
au soleil,
de plus en plus gelé,
aux animaux et aux hommes,
au pont poli de l'enfance
qui devient
de plus en plus fragile et,
le pas de plus en
plus lourd,

tu prépares
l'échiquier.

*sânge gata să-ți fulgere
fiecare închipuire
și nu oricum,
în piatră,
străluminând.*

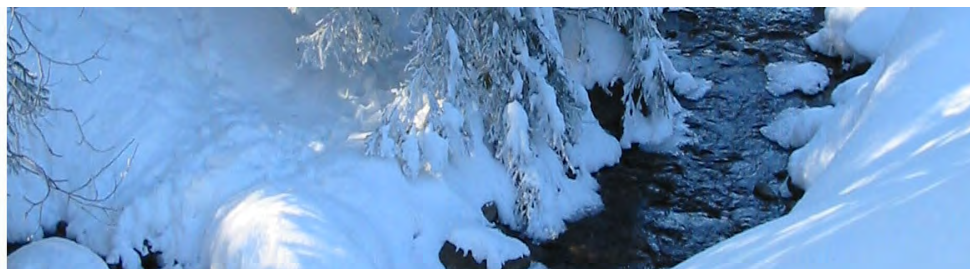
Așa îți șoptește,
iar tu
renunțând la inocența ce devine
din ce în ce mai curvă,
la soarele
din ce în ce mai înghețat,
la animale și la oameni,
la puntea lustruită a copilăriei
ce devine
din ce în ce mai subțire și,
pasul din ce în ce mai greoi,

pregătești
tabla de șah.

*Do not spill the chalice,
the wine is red:
blood ready to fulminate
your illusions
and not no matter how,
but in stone,
and glittering.*

So he murmurs,
and you,
giving up the innocence which becomes
more and more prostituted,
the sun,
more and more frozen,
the animals and the people,
the polished bridge of childhood which
becomes more and more fragile and,
as you walk with more
and more difficulty,

you prepare
the chessboard.

L'ÉCHIQUIER

est celui qui nous joue tous.

L'échiquier
est celui qui t'oblige
de reprendre la partie,
de recevoir les chevaux des verbes
quand ils viennent trotter sur ton rêve.

Pendant la journée tu es entrée dans leur
jeu.

L'échiquier =te dit
quand l'amour peut être fait
ou quand tout est une coïncidence
aux traits de chair molle,
qui heurte douloureusement ta tête.

L'échiquier t'enseigne
de reposer ton visage

TABLA DE ȘAH

este cea care ne joacă pe toți.

Tabla de șah
este cea care te obligă
să iei de la capăt partida,
să primești caii verbelor
când vin să-ți frământa în copite visul.

Pe lumină ai intrat în jocul lor.

Tabla de șah
este cea care îți atrage atenția
când se poate face dragoste
sau când totul este doar o întâmplare
cu trăsături de carne moale,
izbindu-te cu putere în moalele capului.

Tabla de șah te învață
să-ți sprijini fața cu duioșie în palme,

THE CHESSBOARD

is the one is that plays us all.

The chessboard
is the one that obliges you to resume
the party,
to receive the horses of the verbs
when they come trotting on your dream.

During the day you entered their game.

The chessboard
tells you
when love can be made
or when everything is a mere coincidence
with soft flesh features,
which painfully strikes your head.

The chessboard teaches you
to rest your face
in your hands

dans tes mains
quand les chevaux trottent
devant l'église.

Il t'enseigne
de les voir trotter
sur le corps des verbes.

Et cela te convient mieux
que de les savoir loin de toi
et des poèmes,
enfilés,
la tête penchée,
comme s'ils étaient morts.

când caii bat pământul
la poarta bisericii.

Te învață să-i vezi
frământând în copite
trupul verbelor.

Și e mai bine așa
decât să-i știi departe de tine
și de poeme,
așezați în rânduri,
cu capul plecat,
ca și cum ar fi morți.

when the horses trot
in front of the church.

It teaches you to see them trotting
on the body of the verbs.

And this is more convenient
than knowing them far from you
and from the poems,
all lined up and their heads bent,
as if they were dead.

COMME S'ILS ÉTAIENT MORTS

demeurent les hommes sous la neige.

Jadis,
une fille du coin
faisait signe
et les hommes forts balayaient la neige.

Oh, comment ils éparpillaient la neige
de leurs verges de saule,
comment ils respiraient
de leur bouche chaude...
Mais, peut-on revenir
en arrière,
l'homme peut-il rentrer
dans le ventre de sa mère ?

Toutes ces paroles sont
sans prétention d'éternité.

La nuit sera jour à nouveau
et une autre neige tombera sur terre.

CA ȘI CUM AR FI MORȚI

stau oamenii sub straturile de zăpadă.

Odată,
o fată de prin partea locului
făcea un semn
și bărbații puternici măturau zăpada.

O, cum spulberau ninsorile
cu nuiiele de salcie,
cum respirau cu gura lor fierbinte...
Dar, poate vremea aceea
să se întoarcă din nou,
ori poate omul să intre
în pânțele mamei sale?

Toate acestea vorbe sunt
fără înțelegerea eternității lor.

Va fi iar zi
și un alt strat de zăpadă se va așeza.

AS IF THEY WERE DEAD

people lie under the snow.

Formerly,
a local girl would make a sign
and strong men would sweep the snow.

Oh, how they scattered the snow with
their rods of willow,
how they breathed with their warm mouth
... But, can those times ever
return,
or can man go back into
his mother's womb?

All these words are
unpretentious of eternity.

The night will be daylight again
and another snow will fall on earth.

L'amour est une louve
qui vient à travers la neige
des poèmes
jaunis par le temps.

Digne d'être crucifié
est celui qui sait tout.

En hiver il marche
la poitrine nue,
gonflée de lait.

Humides sont les lèvres
de celui qui ose
la toucher
torturé par le goût maternel.

Mou est le ventre de l'hiver
plein d'herbes et de
fleurs.

Iubirea este o lupoaică
ce vine prin zăpezi
din poezii îngălbenite de vreme.

Demn de răstignire
este cel ce știe totul.

Iarna umblă prin lume
cu pieptul gol, umflat cu lapte.

Umede sunt buzele
celui ce îndrăznește
să o atingă
chinuit de gustul matern.

Moale este pântecul iernii
plin de ierburi și
flori.

Love is like a wolf that
comes through the snow
from poems
turned yellow by the time.

He who knows everything
deserves to be crucified.

In winter he walks around the world
bare breasted,
his breast swollen with milk.

Wet are the lips of the one who dares
to touch it tortured
by the maternal taste.

Soft is the stomach of winter
filled with grass and
flowers.

DES FLEURS

jaillissent sous mes pieds,
elles craquent –
et font sangler ma peau.

Le voyageur est mené
dans la chambre de neige.

Des odeurs foisonnent doucement
des veilleuses d'eau.

Les sapins sont des hommes
aux corps parfaits,
c'est pourquoi les oiseaux se reposent
sur leurs branches.

Tout autour, sentait la résine.
Les vieux mettent des troncs secs
sur le feu.
Leurs barbes scintillent
en même temps que le bois.

FLORI

izbucnesc sub talpă,
plesnesc -
sângerându-mi pielea.

Călătorul este dus
în camera ninsorii.

Miresme foșnesc ușor
din candelile de apă.

Brazii sunt bărbați
cu trupuri perfecte,
de aceea păsări coboară
printre ramurile lor.

În jur, totul miroase a cetină.
Bătrânii
așează trunchiuri uscate pe foc.
Bărbile lor scânteiază
odată cu lemnul.

FLOWERS

spring under my feet,
they crack –
and make my skin bleed.

The traveller is led in the chamber
of snow.

Smells abound slowly
from water lights.

Fir trees are men with
perfect bodies,
that is why birds sit down
on their branches.

Everything, around smells like resin.
Old men set dry trunks
on the fire.
Their beards
sparkle like the wood.

Un murmure doux s'étend
de l'Eglise violette.

Sublime est le chant de l'Ange.
Il fait chanter sa kitaré
sans boire de café,
ni de lait, ni de vodka, sans rêver...

Il porte sur son front une icône.
Le Lointain me fait signe : *-laisse !*
Regarde ce bateau de glace,
les eaux de soufre
la mousse de la nuit
qui se cache et qui meurt.

L'icône sur le front de l'Ange
brille maintenant
sur le front du Lointain.

Des fleurs jaillissent
en faisant craquer ma peau.

Un murmur ușor răzbate
din Biserica violeie.

Sublim este cântecul Îngerului.
Cântă la kitară, nu bea cafea,
nici lapte, nici vodcă, nu visează...

Poartă pe frunte o icoană.
Departele îmi face semn: - lasă!
Privește mai bine barca aceea
de gheață,
apele sulfuroase,
mușchiul nopții
ce se-ascunde și piere.

Icoana de pe fruntea Îngerului
strălucește acum
pe fruntea Departelui.

Flori izbucnesc
plesnindu-mi pielea.

A sweet rustle extends from the
violet Church.

Sublime is the Angel's song.
He plays his kitar
without drinking neither coffee,
nor milk or vodka,
without dreaming...

He wears an icon on his forehead.
The Distance makes a sign: - Let him be!
You'd rather look at this boat of ice,
the sulphurous waters,
the night moss that hides and then dies.

The icon on the Angel's forehead
Is now shining
on the forehead of the Distance.

Flowers spring
cracking my skin.

EN FAISANT CRAQUER MA PEAU

poussent les fleurs sous la glace.

Je colle mon visage au poème
et je respire son air chaud,
comme si je respirais
à travers la fenêtre du sang.
J'enlève les fleurs de ma main
et je promets de chanter :

« Sofia », où as-tu envoyé tes enfants ?
- Ils m'ont quittée, ils s'en vont...
- Dans tes bras ma mère m'a élevée
et tu m'as de plus en plus haut portée.

*Dans mon vers
tu as accouché de jolis bébés,
Tu les vêtais
de vêtements propres.
« Sofia », où sont tes bébés*

PLESNINDU-MI PIELEA

cresc florile de gheață.

Îmi lipesc fața de poem
și respir aerul lui cald,
așa cum aș respira
prin fereastra sângelui.
Șterg ușor cu palma florile
și promit să cânt:

„Sofia” unde ți-ai trimis pruncii?
- Au plecat de la mine, s-au dus...
- În brațele tale m-a crescut mama,
iar tu m-ai purtat cât mai sus.

*În versul meu ai născut
prunci frumoși,
îi înveșmântai în
veșminte curate.
„Sofia”, unde sunt pruncii tăi?*

CRACKING MY SKIN

grow the flowers of ice.

I lay my face on the poem
and I inhale its warm air,
as if I breathed
through the window of blood.
I remove the flowers with my hand
and I promise to sing:

“Sofia”, where did you send your
children?
- They left me, they went away
- In your arms my mother brought me up,
and you carried me higher and higher.

*In my verse you gave birth
to beautiful babies,
you dressed them in clean clothes.
“Sofia”, where are your babies now?*

maintenant ?

- Ils sont dans les poèmes,
loin, ils sont les vôtres.

-« *Sofia* », *ne me vois-tu pas enlever
les fleurs de glace de ma main ?
Je promets
un nouveau monde pour tes enfants,
fais-les retourner dans mon poème
« pour que je puisse mourir
tranquillement »...*

En faisant craquer ma peau
poussent les fleurs de glace,
elles s'ouvrent en corolles,
de plus en plus belles...

Je colle mon front à la fenêtre du sang,
je fleuris en même temps
que les fleurs de glace.

Eau je m'assois, neige,
sous le pas des loups
et du cerf chassé -sang.
l'eau blanche de la nuit je me fais,
la belladone de l'amour, l'imprévisible,
la glace, la fleur de glace
sous le genou de l'Ange
qui fait chanter sa kitaré,
paisiblement,
**« pour que je puisse mourir
tranquillement ».**

- Nu-i mai am,
sunt în poeme, departe.

- „*Sofia*”, *nu mă vezi cum îmi șterg
florile de gheață cu palma? Promit
o lume nouă pentru copiii tăi,
întoarce-i în poemul meu
„ca să pot muri liniștit”...*

Plesnindu-mi pielea
cresc florile de gheață,
se desfac în corole,
sunt din ce în ce mai frumoase...

Îmi lipesc fruntea de fereastra sângelui,
mă înfloresc în același timp
cu florile de gheață.

Apă mă așez, ninsoare,
sub pasul lupilor
și al cerbului hăituit – sânge,
apa albă a nopții mă fac,
mătrăguna dragostei, imprevizibilul,
gheață, floare de gheață
sub genunchiul Îngerului
ce stă și cântă la kitară,
de atâta împăcare,
“ca să pot muri liniștită”

- They are in poems,
far away, they are yours.

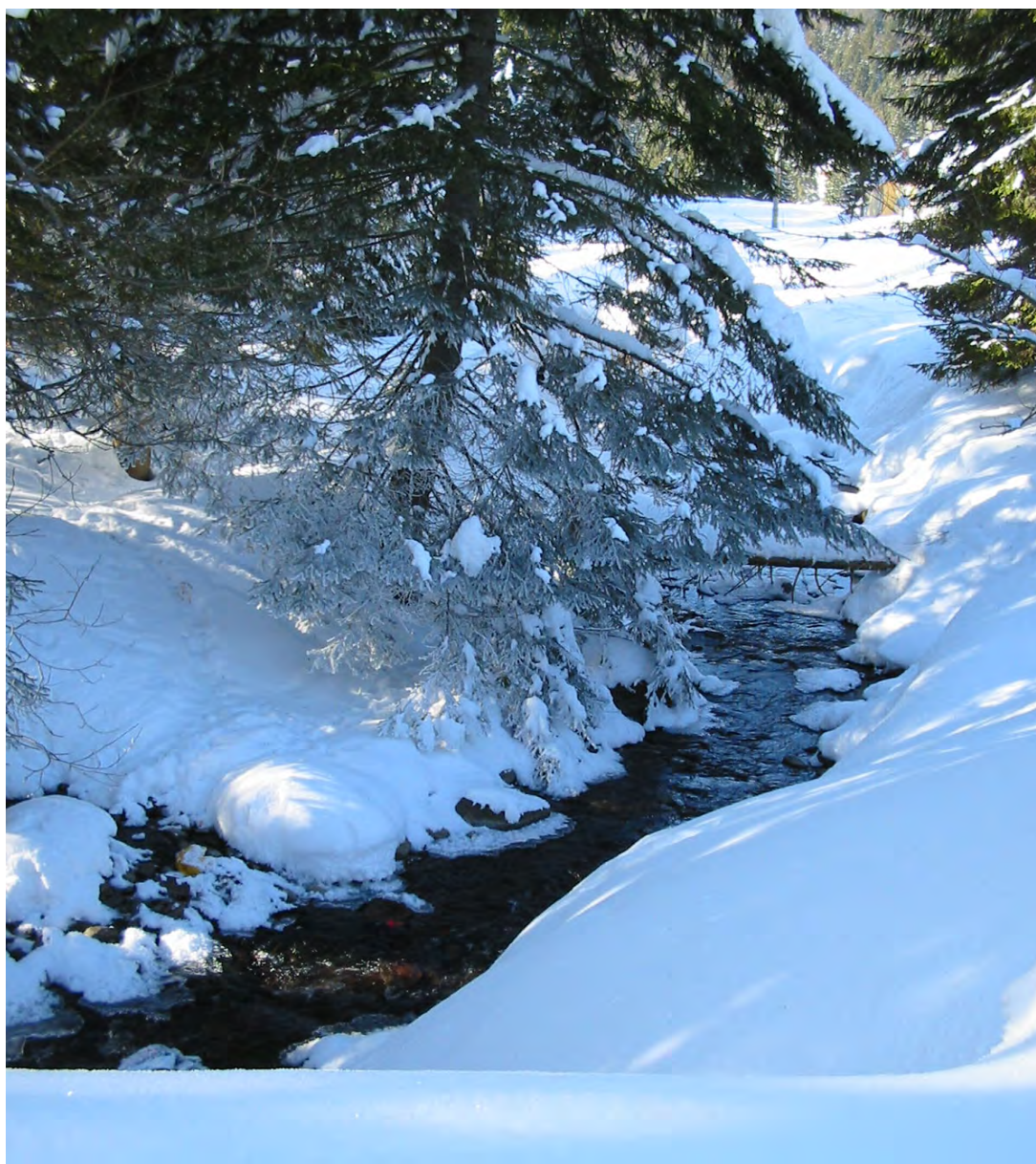
- “*Sofia*”, *do you not see me remove the
flowers of ice with my hand? I promise
a new world for your children,
make them return to my poem
“ so that I can die in peace”...*

Cracking my skin,
grow the flowers of ice,
they open in corollas,
more beautiful than ever ...

I lay my forehead
on the window of blood,
I bloom at the same time
as the flowers of ice.

Water I sit down, snow,
under the wolves'
and the hunted deer's steps –blood,
into the white water of the night I turn,
the belladonna of love,
the unpredictable, the ice,
the flower of ice
under the knee of the Angel
who plays his kitaré,
peacefully,
“ so that I can die quietly “.

**POUR QUE
JE PUISSE MOURIR
TRANQUILLEMENT**

comme EMINESCU,
je devrais vivre encore un jour.

C'est tout ! un jour.
Le temps de laisser héritage
à mes enfants
*un Ange,
une Eglise
et
un Poème.*

L'Ange ferait chanter sa kitaré,
ou verserait des larmes
quand personne ne le fait,
à ma place,
à travers la multitude de bras de la mort.

Il saisirait la main de Mihai
et l'emmènerait à l'école,
il lui donnerait du pain béni, le Dimanche,

**CA SĂ POT MURI
LINIȘTITĂ**

așa ca EMINESCU,
ar trebui să mai trăiesc o zi.

Atât! O zi.
Cât să le pot lăsa moștenire
copiilor mei
*un Înger,
o Biserică
și
un Poem.*

Îngerul ar cânta la kitară,
ori ar lăcrima
atunci când nimeni nu mai lăcrimează
în locul meu,
prin mulțimea de brațe ale morții.

L-ar lua de mână pe Mihai,
l-ar duce la școală,
l-ar hrăni cu anafură, Duminică,

**SO THAT I CAN DIE
QUIETLY**

like EMINESCU,
I should live another day.

That is all! One day.
The time to leave as inheritance
to my children
*an Angel,
a Church
and
a Poem.*

The Angel would play his kitar,
or would shed tears
when nobody does that,
in my place,
through the multitude
of arms of death.
He would seize Mihai's hand
and would take him to school,
he would feed him holy bread, on Sundays,

quand les gens vont
à l'Eglise pour prier,
ou seulement pour manger du pain béni.

Le gamin n'aurait pas de succès
dans ce monde où l'Ange
lutterait contre le rien,
s'opposant aux bras de bois
qui s'apprêtent à tomber sur le monde
et sur mes grand-fils.

L'Ange ferait chanter sa kitaré,
il emmènerait Mihai
dans cette Eglise violette,
aux ailes aussi grandes que l'amour
et devant l'autel,
il lui lirait le Poème
que j'ai écrit
avant de mourir tranquillement.

atunci când oamenii
se duc la Biserică să se roage,
ori numai să mănânce anafură.

Pustiul nu ar fi la căutare
în lumea aceea
în care Îngerul s-ar lupta cu nimicul
ținând piept brațelor de lemn
ce stau să cadă peste lume
și peste nepoții mei.

Îngerul ar cânta la kitară,
l-ar duce pe Mihai
în *Biserica* aceea viorie,
cu aripi mari cât dragostea
și acolo în fața altarului,
i-ar citi *Poemul*
pe care eu l-am scris
înainte de a muri liniștită.

when people go to Church to pray,
or simply to eat holy bread.

The kid would not be successful
in this world
where the Angel
would fight against the nothing,
opposing the wooden arms
which are almost falling
on the world
and on my grandsons.

The Angel would play his kitar,
he would take Mihai to that violet *Church*
that has wings as large as love
and in front of the altar,
he would read him the *Poem*
that I wrote
before dying quietly.

AVANT DE MOURIR TRANQUILLEMENT

j'ai bâti une maison,
j'ai bâti un mur autour de la maison,
j'ai creusé un puits.

Aies ta maison,
me disait grand-père
quand moi et mon frère,
le prêtre Teodor
nous échappions de la maison dans la forêt
d'à côté
pour attraper des petits de biche.

Aies ta fontaine,
me disait grand-père
quand moi et mon frère,
le prêtre Teodor,
regardions nos visages dans le miroir de
l'eau.

(Nous ne restions pas là-bas,
immobiles,
pendant des heures,

ÎNAINTE DE A MURI LINIȘTITĂ

mi-am înălțat o casă,
am construit un zid împrejurul casei,
am săpat o fântână.

Să ai casa ta,
îmi spunea bunicul
atunci când eu și fratele meu,
preotul Teodor,
fugeam de acasă în pădurea de vizavi
să prindem pui de ciute.

Să ai fântâna ta,
îmi spunea bunicul
atunci când eu și fratele meu,
preotul Teodor, ne
oglindeam fața în apă.

(Nu pentru unduirea ușoară
a fețelor noastre,
stăteam acolo nemișcați, ore-n șir,

BEFORE DYING QUIETLY

I built a house,
I built a wall around the house,
I dug a well.

Have your own house,
grandfather would say
when me and my brother,
the priest Teodor
ran away from home in the nearby forest
to catch hind kids.

Have your own fountain,
grandfather would say
when me and my brother,
the priest Teodor,
contemplated our faces in the mirror of
water.

(We did not lay over there, idle,
hours on end,
to look at our faces,

pour regarder nos visages,
mais pour scruter la mort que nous
devinions sous les eaux)

Aies ta fontaine,
me disait maman
quand elle m'envoyait
lui apporter de l'eau
pour travailler la pâte.

Ainsi,
ai-je bâti une maison de mots,
aux vitraux et fenêtres dirigés vers l'est,
aux murs de verre
et beaucoup de lumière.

J'ai bâti un mur autour d'elle,
en pierre et cristaux
comme aux bons temps.
J'ai creusé un puits,
des jours et des nuits,
des jours et des nuits...

Ses eaux sont presque devenues
croupies...

Alors
j'ai jeté dans le puits
la joie de mes semblables,
comme une boule de chaux
et l'eau a commencé à bouillir -
sang dans les poèmes.

cât pentru moartea
pe care-o bănuiam a viețui sub ape)

Să ai fântâna ta,
îmi spunea mama
atunci când mă trimetea
să-i aduc apă
pentru a frământa pâinea.

Așa,
am zidit o casă din cuvinte,
cu vitralii și ferestre spre răsărit,
cu ziduri de sticlă și lumină
cât a putut duce.

Am construit un zid împrejur,
din piatră și cristale
ca-ntr-o vreme bună.
Am săpat o fântână,
zile și nopți, zile și nopți...

Puțin a lipsit
ca apele ei să devină stătute...

Atunci
am aruncat în fântână
bucuria semenilor mei,
ca un bulgăre de var
și apa a început să fiarbă -
sânge în poeme.

but to scrutinize the death which we
guessed to be hiding under the waters)

Have your own fountain,
mother would say
when she would send me
to bring water
for her to work the dough.

So,
I built myself a house of words,
with stained glasses
and windows steered eastward,
with glass walls and a lot of light.

I built a wall around it,
of stone and of crystals
as in good times.
I dug a well,
days and nights, days and nights ...

Its waters almost became foul ...

Then
I cast in the well
the joy of my fellows,
like a lime ball
and the water began to boil
- blood in the poems.

SANG DANS LES POÈMES

est l'amour,
qui accompagne notre vie
et qui nous est si nécessaire.

L'amour qu'on regarde vers l'ouest
quand elle nous envahit.

L'amour qui exalte,
qui ne se tait pas
quand elle a quelque chose à dire.

L'amour qui pour nous,
les mortels normaux,
raffinée, cultivée,
faite pour durer jusque là
où tu n'en veux plus, tu n'en veux plus.

L'amour qui, son feu sur toi, la joie,
la flamme d'un fait humain, l'extase,
les neurones comme des loups,

SÂNGE ÎN POEME

este dragostea,
aceea însoțitoare a vieții
și atât de necesară.

Aceea pe care o privim spre apus
atunci când se întâmplă.

Aceea cu mult mai înălțătoare,
ce nu tace
când are lucruri mari de spus.

Aceea pentru noi, muritorii normali,
rafinată, cultivată,
făcută să dureze până acolo
unde nu mai vrei, nu mai vrei...

Aceea cu focul asupra ta
cu bucuria,
cu flacăra unei fapte umane,
cu extazul, cu neuronii ca niște lupi,

BLOOD IN THE POEMS

is the love
that accompanies life
And that is so necessary.

The love that we contemplate westwards
when it invades us.

The love that excites,
that does not keep
silent when it has something to say.

The refined, cultivated love that for us,
normal mortals,
is made to last up to the point where you
do not want it any more,
you do not want it any more...

The love that, its fire on you,
the joy, the flame of a human deed,

la glace invraisemblable
sur les visages opaques
qui t'infecte avec l'amour
de l'autre,

qui suce la moelle de tes os
puis t'habille d'un habit en cuir
que tu as vu seulement
au moment où tu encore étais homme.

L'amour
qui accompagne la vie
et si nécessaire,
celle qui a les ailes égales aux nôtres,
qui coupe le temps
comme si on coupait une feuille,
et le tourne sur ses doigts, joue avec...

L'amour qui entre avec toi dans l'église,
regarde les anges,
boit du nectaire du calice,
puis se met à côté de toi
et plante de nouveaux dragons
sur tes épaules.

cu neverosimila gheață
peste fețele opace
care te contaminează
cu dragostea celuiilalt,

îți sughe măduva oaselor
apoi te îmbracă într-o haină de piele
cum n-ai mai văzut
numai atunci când ai fost om.

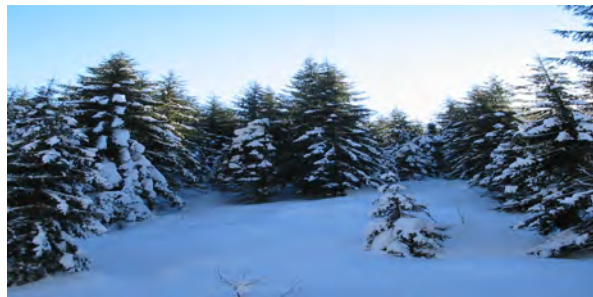
Dragostea,
aceea însoțitoare a vieții
și atât de necesară,
aceea cu aripile egale
cu aripile noastre,
care taie timpul așa cum tai o frunză,
îl răsuțește pe degete, se joacă cu el...

Aceea care intră cu tine în biserică,
privește îngerii,
bea nectar din potir,
apoi vine lângă tine
și-ți plantează lăstari noi
pe umeri.

the ecstasy, the neurones like wolves,
its incredible ice
on the opaque faces,
infects you with the love of the other,
sucks the marrow of your bones
then dresses you in a leather coat
as you only saw
when you were a man.

The love
that accompanies life
and that is so necessary,
the one that has wings as large as ours,
which cuts time as if you cut a leaf,
turning it on its fingers, playing with it ...

The love that enters with you
in the church,
looks at the angels,
drinks nectar from the chalice,
then comes beside you
and implants new offshoots
on your shoulders.

SUR TES ÉPAULES

poussent les drageons
même si tu ne peux pas aimer
de la même manière à chaque fois.

Vivre est un rêve,
tout comme ne pas payer pour ta vie.

Que présenteras-tu devant le Jugement
si tu n'as pas d'amour ?

Les réalités ne sont pas
pour les hommes faibles
qui viennent avec des Sahara,
des Sibérie,
des cordes et des fourches.

Les solitudes ne sont pas
pour ceux qui manquent d'amour,
ses sables, ses déserts,

PE UMERI

cresc lăstarii
chiar dacă nu poți să iubești
de fiecare dată la fel.

Este o simplă visare a trăi
și a nu plăti pentru viața ta.

Ce vei prezenta în fața judecății
dacă dragoste nu ai?

Nu pentru oamenii slabi
sunt rânduite realitățile
care vin cu Sahare,
cu Siberii vin, cu frânghii și furci.

Nu pentru cei lipsiți de dragoste
sunt pregătite singurătățile,
nisipurile ei, pustiurile,
mușcătura singurătății,

ON YOUR SHOULDERS

grow the offshoots
even if you cannot love
the same way every time.

To live is a dream,
as is not paying for your life.

What will you show in front
of the Judgement
if you have no love?

The realities are
not for the weak
who come with Saharas,
Siberias, ropes and forks.

The solitudes are not
for those who lack love,
its sands, its deserts, the bite

la morsure de la solitude,
aux dents d'acier.
Peut-être pour toi,
pour la terre de ta patrie,
là où tu as accouché de tes enfants,
pour l'homme qui se tient droit
sous la morsure de la dictature,
ne bat pas la terre, ne jure et ne crache pas.

Le poème est un rêve,
un oiseau, un vautour,
un fauve qui vole, un éclair, feu...
il passe à travers nous
puis nous monte
dans la pourpre de la mort.

Sur les épaules poussent les drageons,
aussi grands qu'une souffrance
qui vient et qui reste avec nous.
Quand la souffrance se trouble,
nous y restons,
en se regardant les uns les autres.
Devant elle nous échangeons
les pierres des illusions
en espérant que quelqu'un
nous garantira une autre naissance.

Puis,
comme devant une forêt défeuillée
toute rouillée,
nous évitons l'envahissement des contraires

aceea cu dinții de oțel.
Poate pentru tine,
pentru pământul patriei tale
în care ți-ai născut pruncii,
pentru omul ce stă drept
sub mușcătura dictaturii,
nu bate pământul, nu înjură, nu scuipă.

Poemul nu este o visare,
este o pasăre, un vultur este,
o fiară ce zboară, fulger este, foc...
trece prin noi
apoi ne urcă în purpura morții.

Pe umeri cresc lăstarii,
mari cât o suferință care vine
și vrea să rămână cu noi.
Când suferința se tulbură,
stăm în ea și ne privim unii pe alții.
Înaintea ei schimbăm pietrele amăgirilor
sperând ca cineva
să ne garanteze o altă naștere.

Apoi,
ca-n fața unei păduri desfrunzite
cu ruginiul întins pe trup,
ne ferim să nu ne înghită contrariile
ce germinează în noi coduri erotice.
Pe umeri cresc lăstarii,
în norii de furtună - Domnul
ori Leviatanul
cu o mie de flăcări?

of solitude, with steel teeth.
Maybe for you,
for the earth of your homeland,
where you gave birth to your children,
for the man who sits straight
under the bite of dictatorship,
who does not beat the ground,
does not swear and does not spit.

The poem is a dream,
a bird, a vulture,
a flying animal, a flash of lighting, a fire...
it passes through us
then mounts us in the purple of death.

On the shoulders grow offshoots,
as big as an agony that does
not want to leave.
When the agony grows unclear,
we stay in it, and look at each other.
In front of it we exchange
the stones of illusions
hoping that someone might
guarantee us another birth.

Then,
like in front of a rusty defoliated forest,
we try to avoid the invasion
of the opposites
which germinate in us erotic codes.
On the shoulders grow offshoots,

qui germent dans de nouveaux
codes érotiques.
Sur les épaules poussent les dragons,
dans les nuages d'orage – Dieu
ou le Léviathan aux mille flammes ?

Immobilisés dans le réseau
des propres fécondations,
nous recyclons
les codes érotiques de la mort
où tombe une ponctuation atypique.
Que présenteras-tu devant le Jugement
si tu n'as pas d'amour ?

Le non-né aura-t-il le nom
couvert de pétales ou de feuilles sèches ?

Son mariage
se consommera-t-il simplement
comme dans l'Eglise de Dieu, au village,
ou comme dans une neige
de deux mètres de haut ?
Défendus de ce qu'on ne peut pas voir,
dans les vagues de la nuit,
le poids des dragons nous emporte.
Nous choisissons la pierre de l'amour
du poème
qui guette en nous comme une hyène.
Sur les épaules il nous porte,
il nous brûle,
il nous monte
sur le rocher, en pleine nuit.

Prinși în plasa propriilor fecundări,
reciclăm codurile erotice ale morții
unde cade o punctuație atipică.

Ce vei prezenta în fața judecării
dacă nu ai dragoste?

Nenăscutul va avea numele
acoperit cu petale
ori cu frunze uscate?

Nunta lui se va consuma simplu
ca în Biserica Domnului, la saț,
ori ca-ntr-o ninsoare de doi metri?

Apărați de cele nevăzute,
în valurile nopții,
ne poartă greutatea lăstarilor.

Alegem piatra dragostei
din poemul ce pândește în noi
ca o hienă.

Pe umeri ne poartă,
ne arde,
ne urcă

pe stâncă, în noapte.

in the thunderstorm clouds - God
or the Leviathan
with its thousand flames?

Caught in the network
of our own fertilizations,
we recite the erotic codes of death
where an unusual punctuation falls.

What will you show before the Judgement
if you lack love?

Will the un-born have its name
covered in petals or in dry leaves?

Will its marriage consume itself simply
like in God's Church, in the village,
or like in a snow two metres high?

Defended from the unseen,
in night's waves,
the weight of the offshoots carries us.
We choose the stone of love
from the poem that watches
in us like a hyena.

On its shoulders it carries us,
it burns us,
it takes us up
**on the rock,
in the middle of the night.**

SUR LE ROCHER, EN PLEINE NUIT

demeure la croix.

A la porte de la glace demeure le feu.

Le temps bouge
sous le sceau de la noblesse.

L'Ange joue sa kitaré
pour l'amour de jouer.

Les illusions ont,
à moitié écrasées, un futur.

Deux choses sont toujours
au-dessus de nos forces :

l'ombre de la mort
au-dessus de notre ombre
et

le poème vivant
dans la pauvreté de l'amour.

Voici ce que tu as écrit poussée par le

Lointain,

puis tu l'as caché,
ayant peur de la souffrance
de ta bouche.

PE STÂNCĂ, ÎN NOAPTE

stă crucea.

La poarta gheții stă focul.
Hăituită de noblete se mișcă vremea.
Îngerul cântă de dragul cântecului.

Închipuirile au,
strivite pe jumătate, un viitor.

Două lucruri sunt întotdeauna
mai presus de puterile noastre:
umbra morții peste umbra noastră
și
poemul viu în sărăcia dragostei.

Astfel ai scris la îndemnul Departelui,
apoi ai ascuns de teama tânguiri

gurii tale.

ON THE ROCK, IN THE MIDDLE OF THE NIGHT

there is the cross.

At the door of the ice lays the fire.
Time walks under the seal of nobility.

The Angel plays his kitar
for the love of playing.

The illusions have,
half crushed, a future.

Two things are always
above our forces:
death's shadow over our shadow
and
the poem alive in the poverty of love.

Here is what you wrote pushed by the
Distance and then

hid it, for fear of the lamentation of
your mouth.

A TA BOUCHE

prononce les verbes frais,
me disait maman.

Comment embrasseras-tu,
une fois loin de ton pays ?

Voici une sagesse
qui remplit mes yeux de larmes,
maintenant, lors de la fête de maman.

Entièrement enduit,
le temps tremble
comme les mains des vieux.

Je les regarde et je pleure
même si je ne devrais pas pleurer
au début de l'année.

Je disais :
qu'une autre pierre tombe,

GURII TALE

supune-i răcoroasele verbe,
îmi spunea mama.

Cum vei săruta
plecată fiind departe de țara ta?

Iată o înțelepciune
care îmi umple ochii de lacrimi,
acum la sărbătoarea mamei.

Uns de sus până jos,
timpul tremură
așa ca mâinile bătrânilor.

Îi privesc și plâng
chiar dacă nu ar trebui
să plâng la începutul anului.

Ziceam:
să mai lovească o piatră

YOUR MOUTH

should listen to fresh verbs,
mother would say.

How will you kiss,
once far away from your country?

Here is a wisdom
which fills my eyes with tears,
now that it is mother's day.

Entirely smeared, time trembles
like old men's hands.

I look at them and I cry
even if I should not cry
at the beginning of the year.

I said:
may another stone fall,

qu'on sente encore une fois son poids,
comme on sent le poids
des mots de maman.

Je disais :
que le souffle défigure un autre visage,
qu'on rompe encore une fois
ce qu'on peut du corsage
de la communauté.

Je disais :
obligeons encore une nuit
géante à mordre, sortons dehors,
rentrons dans d'autres formes,
que nos rêves accouchent
d'une multitude de rêves...

Nuit fraîche, comment t'avouer
toutes les infamies des larmes
quand dans mes oreilles
résonne sans cesse :
A ta bouche prononce
des verbes frais...

să mai simțim încă o dată greutatea ei
așa cum simțim
greutatea cuvintelor mamei.

Ziceam:
răsuflarea să mai desfigureze o față,
să mai rupem o dată ce avem de rupt
din corsajul comunității.

Ziceam:
să mai obligăm o noapte uriașă
să muște,
să ieșim afară,
să ne vârm sub alte forme,
visurile noastre
să nască mulțime de vise...

Noapte răcoroasă,
cum să-ți destăinui
toate nelegiuirile lacrimilor
când în urechi îmi sună neîntrerupt:

Gurii tale supune-i
răcoroasele verbe...

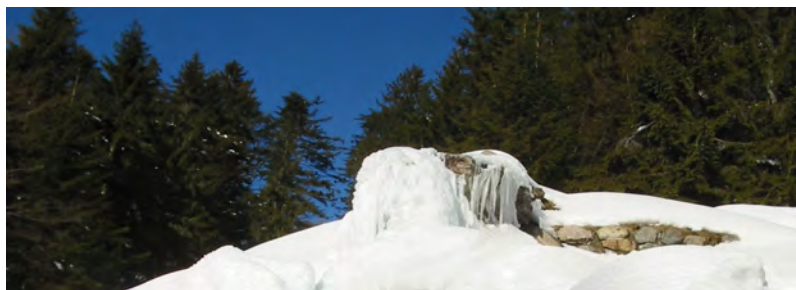
may we feel once again its weight,
as we feel the weight
of mother's words.

I said:
may the breath deform another face,
may we break once again what we can
of the community's bodice.

I said:
may we oblige another huge night to bite,
may we go outside,
may we take other forms,
may our dreams deliver
a multitude of dreams ...

Fresh night, how to confess
all the unlawfulnesses of my tears
when in my ears ceaselessly resounds:

Your mouth should listen to
fresh verbs ...

DES VERBES FRAIS

se sont séparés de l'être,
elles ont tourné en rond
comme une bille blanche.

Un oiseau éclaire
à travers ma poitrine.
Il est libre s'il connaît la liberté.

Le ventre est la certitude de la mort.

Je touche les limites de mes mains,
de mes épaules jaillit l'encre.

Le même oiseau vole de ma poitrine,
me porte devant les vivants,
est une partie de la parure de la vie.

La limite est le lieu de l'amour
Tout naît de rien.

RĂCOROASELE VERBE

s-au despărțit de ființă,
s-au rotit libere ca o bilă albă.

Prin pieptul meu fulgeră o pasăre.
Este liberă dacă știe libertatea.

Pântecele este certitudinea morții.

Ating limitele cu mâinile,
din umeri țâșnește cerneala.

Aceeași pasăre
zboară în pieptul meu
mă poartă în fața celor vii,
este o părticică
din ornamentul vieții.

Limita este locul dragostei.
Din nimic se naște totul.

FRESH VERBS

separated from the being,
they turned around like a white ball.

A bird shines through my breast.
It is free if it knows freedom.

The stomach
is the certainty of death.

I touch the limits with my hands,
the ink springs from my shoulders.

The same bird
flies from my breast,
it carries me in front of the living,
it is a part of life's decoration.

The limit is the place of love.
Everything arises from nothing.

La signification de l'Eglise
allume la nuit,
elle l'ébranle...

Le nom s'est collé aux lèvres
comme les psaumes.

Je répète 51 fois les mots
que j'ai mangés au dîner.

C'est la nourriture
qui brille encore sur les lèvres.

Pourquoi tout ça ?

Si tu as promis à Dieu,
l'aurore de l'être vole
comme un guêpier
dans le champ de blé.

Înțelesul Bisericii
aprinde noaptea,
o clatină...

Numele s-a lipit de buze
precum psalmii.

Repet de 51 de ori cuvintele
pe care le-am mâncat
la masa de seară.

Este hrana care mai strălucește,
încă ,pe buze.

Ce folos de toate acestea?

Dacă ai făcut juruință Domnului,
aurora ființei zboară ca o prigorie
în lanul de grâu.

The meaning of the Church
lights the night,
it shakes it ...

The name stuck
to the lips like the psalms.

I repeat 51 times the words,
which I ate this evening.

It is the food which
still shines on lips.

Why all this?

If you promised God,
the dawn
of the being flies like a bee-eater
in the wheat field.

DANS LE CHAMP DE BLÉ

Dieu est descendu
pour cueillir les épis,
notre vie pétrie
dans le lit de la rivière en glaise,
levée jusqu'à ce qu'elle déborde.

Des enfants aux cheveux de pierre
nous sommes,
sur les genoux de Dieu.

Des guêpiers de cristal
se sont levés pour chanter
quand Dieu j'ai appelé.

Je disais : l'homme
ne meurt pas si facilement.
Les vérités nous entrelacent,
nous parlent à mi-voix,
elles ne sont pas des hymnes,
mais des malédictions,

ÎN LANUL DE GRÂU

a coborât Domnul
să culeagă spicele,
viața noastră frământată în albia de lut,
dospită până a dat pe afară.

Prunci cu părul de piatră suntem
pe genunchii Domnului.

Prigorii de cristal s-au ridicat
să cânte atunci când l-am chemat
pe Domnul.

Ziceam: nu moare atât de ușor omul.
Adevărurile ne înlănțuiesc,
ne vorbesc cu jumătăți de măsură,
nu sunt imnuri,
blesteme ce biciuiesc / sunt,
dorințe cu miros necunoscut...

IN THE WHEAT FIELD

God came down to pick bot ears,
our life moulded in the clay river bed,
raised until it overflows.

Children with stone hair we are,
on God's knees.

Crystal bee-eaters lifted
to sing when I called God.

I said: man does not die so easily.
The truths interlace us,
speak to us in a low voice,
they are not hymns,
they are curses,
desires with an unknown smell.

Children with stone hair
in the wheat field where father
prepares the scythe,

des désirs
aux odeurs inconnues.

Des enfants aux cheveux de pierre
dans le champ de blé
où papa prépare le faux
la faucille et la cruche d'eau.

Des enfants aux cheveux de pierre,
les petits en glaise de Dieu,
souffrance et nids
qui nous arrachent les ailes
pour lesquelles
il nous a envoyés sur terre.

Dans la souffrance
nous avons appelé Dieu,
ensuite nous avons douté,
nous sommes devenus rusés
dans nos sentiments.

Des enfants aux cheveux de pierre
nous sommes,
des bateaux dans le ciel
là où le Lointain est descendu à cheval
et Dieu est descendu
pour cueillir des épis.

L'Ange nous enseigne à vivre
en faisant des efforts, à s'agenouiller,
à éliminer notre mode de vie.

Prunci cu părul de piatră
în lanul de grâu
unde tata pregătește coasa,
secera și ulciorul cu apă.

Prunci cu părul de piatră ,
pui de lut ai Domnului,
suferință și cuiburile
care ne smulg aripile
pentru care
am fost trimiși pe pământ.

În suferință
I-am chemat pe Domnul,
apoi ne-am îndoit,
ne-am viclenit în sentimente.

Prunci cu părul de piatră suntem,
vapoare pe cer
acolo unde a coborât Departele călare
și Domnul a coborât
să culeagă spice.

Îngerul ne-a învățat să trăim cu sudoare,
să îngenunchem,
să eliminăm modul nostru de viață.

Nu ne trebuie două rânduri de buze
pentru a cânta numele Lui.

the sickle and the jar of water.

Children with stone hair,
God's clay babies,
suffering and nests which tear away
our wings for which
He sent us on earth.

In the suffering
we called God,
then we doubted,
we became
cunning in our feelings.

Children with stone hair we are,
boats in the sky
there where the Distance rode
and where God came down
to pick bot ears.

The Angel
teaches us to live in effort,
to kneel down,
to eliminate our way of life.

We do not need two lips
to sing His name.

Mihai taught me
more that
all the schools of the world:

Nous n'avons pas besoin de deux lèvres
pour chanter Son nom.

Mihai m'a enseigné
plus que toutes les écoles du monde :

*de m'arrêter sous le poids d'une vertu,
de boire les formes de l'illusion,
de retenir ma respiration
en balançant l'extase,*

*de me promener une demi-heure
dans mon âme
en ramassant les tessons
et en les jetant dans la mer
de l'indifférence.*

La main de Mihai dans ma main,
je suis retournée là où nous étions
des enfants aux chevaux de pierre.

J'ai appelé Dieu.
il est venu et nous avons cueilli des épis
dans le champ
où moi et Mihai étaient des enfants.

Il a cueilli notre vie
puis il l'a redonnée à
l'être.

Mihai m-a învățat
mai mult decât toate școlile lumii:

*să mă opresc sub povara unei virtuți,
să beau formele închipuirii,*

*să-mi țin respirația
mișcând încoace și încolo extazul,*

*să mă plimb câte o jumătate de oră
prin sufletul meu
adunând cioburile
și aruncându-le în marea indiferenței.*

Cu Mihai de mână,
m-am întors acolo, unde
am fost prunci cu părul de piatră.

L-am chemat pe Domnul.
A venit și a cules spice
în lanul în care
eu și Mihai eram prunci.

Viața noastră a cules-o
apoi a redat-o
ființei.

*To stop under the weight of a virtue,
to drink the forms of illusion,*

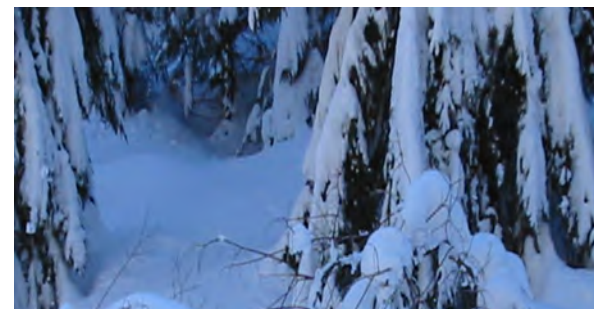
*to hold my breath by rocking ecstasy
to and fro,*

*to walk for half an hour
in my soul,
collect the shivers and throw them
in the sea of indifference.*

Holding Mihai's hand,
I returned to the place where
we were children with stone hair.

I called God.
He came and picked bot ears
in the field where
me and Mihai were children.

He picked our life
then He restored it to
the being.

L'ÊTRE...

tu ne peux pas poser
des araignées sur ses yeux
parce que ses yeux
sont fermés vers l'intérieur.

Il est celui qui voit
le paon aux plumes colorées,
se gonfler
en se montrant au monde.

Un signe
et il pourrait sortir,
étalant fièrement
son plumage dans la rue.

Si nous risquons sans cesse
notre existence
ayant des inclinaisons
qui nous heurtent le visage,
combien de messagers viendront

FIINȚEI...

nu-i poți așeza păianjeni pe ochi
de vreme ce ochii
sunt deschiși înăuntru.

Ea este cea care vede
păunul cu penele lui colorate,
cum se umflă arătându-se lumii.

Un semn
și ar putea să iasă
plimbându-și pe stradă penetul cu fală.

Dacă ne riscăm în permanentă existența
având înclinații ce ni se izbesc de față,
câți mesageri vor veni să ne întâmpine?

Ființei nu-i poți așeza păiajeni pe ochi
mai bine: una să te faci cu pământul,
să te lovești cu pumnii în piept,
să-ți smulgi părul

THE BEING...

you cannot put spiders on its eyes
because
its eyes are closed inward.

It is the one who sees
the peacock with its coloured feathers,
swell and show itself
to the world.

A sign
and it might go out
proudly displaying his plumage
in the street.

If we ceaselessly risk our existence
with inclinations that strike our faces,
how many messengers will
accompany us?
You cannot put spiders on the eyes

nous accompagner ?
On ne peut pas poser des araignées
sur les yeux de l'être, au lieu de ça,
tu ferais mieux de t'enterrer,
de battre la poitrine de tes poings,
d'arracher tes cheveux
et de plonger ton front dans le bois brûlé.

Même si,
à tes côtés passent des femmes
aux têtes de glace,
affichant sans honte des slogans,
n'oublie pas tout ce qui a été !

Quand tu entres
dans la misère du quotidien
qui t'écrase la tête et les os,
quand le bruit de la rue pénètre les murs
et les murs s'appêtent à tomber,
avec des trous immenses,

quand tu as envie de hurler
comme s'ils étaient creusés
dans ta tête,
pourquoi veux-tu encore attendre?

Tu ferais mieux de venir,
pour autant que tu es
appelée.

și fruntea să o adâncești
în scândura arsă.

Chiar dacă,
pe lângă tine trec femeii
cu capul de gheață,
afișând cu nerușinare slogane,
tu să nu uiți tot ce a fost.

Atunci când intri
în mizeria unui cotidian
ce-ți zdrobește capul și oasele,

când vuietul străzii penetrează pereții
și zidurile stau să cadă,
au găuri imense,

când îți vine să urla
ca și cum în capul tău
ai purta aceste găuri,

ce treabă ai să mai aștepti?

Mai bine vino,
atâta timp cât ești
chemată.

of the being,
instead, you had better bury yourself,
beat your chest with your fists,

tear your hair away
and plunge your forehead into
the burned wood.

Even if,
by your sides pass ice-headed women,
displaying without any shame slogans,
do not forget what happened!

When you enter the misery of everyday life
which crushes your head and your bones,

when the noise of the street
penetrates the walls
and the walls are ready to fall,
with immense holes,

when you want to roar
as if those were dug
in your head,
why should you wait?

You had better come,
while you are still
called.

APPELLÉE

en haut de la montagne, comme Moïse,
la vierge.

Blanche,
une fleur s'élève à côté du tronc.

Les sapins,
des hommes forts partis à la chasse.

L'arc est l'œil de l'oiseau.
La mort elle-aussi est là,
elle qui ne donne rien d'amour.

L'obscurité guette, rien n'y échappe,
elle se penche sous son propre poids.

« Inconnues sont les voies du Seigneur »
le pas de la vierge sur la montagne.

Elle ne danse plus,
la terre au corps de neige
a pénétré son sang,

CHEMATĂ

sus pe munte, așa ca Moïse,
fecioara.

Albă,
o floare se ridică lângă trunchi.

Brazii,
bărbați puternici plecați să vâneze.

Arcul este în ochiul păsării.
Acolo și moartea
care nu dă nimic din dragoste.

Întunericul pândește,
rămâne de neatins,
este împovărat de propria lui povară.

„Ascunse sunt căile Domnului”
pasul fecioarei sus pe munte.

Nu mai dansează,

CALLED

on the top of the mountain, like Moses,
the virgin.

White,
a flower rises next to the trunk.

The fir trees,
strong men who went hunting.

The bow is the eye of the bird.
Death is there as well,
she who gives nothing out of love.

The darkness watches,
nothing escapes it,
it bends under its own weight.

“Unknown are God's ways”
the virgin's steps on the mountain.

She does not dance any more,

a mordu sa poitrine
comme un chien.

Elle est en haut de la montagne
comme Moïse.
Elle n'a rien oublié.
Sa fontaine fait briller
les yeux de toutes les choses.

Les dragons s'ouvrent
en suintant.

Sous peu ils deviendront
un globe de l'amour.
ses portes... les portes
sont bourgeonnants.

L'agneau dans ses bras,
porté au sein de la mère,
la vierge.

Dieu ouvre
les bras de la forêt.

pământul cu trup de ninsoare
i-a penetrat sângele,
i-a mușcat pieptul ca un câine.

E sus pe munte așa ca Moise.
N-a uitat nimic.
Fântâna ei lucește ochii tuturor lucrurilor.

Mustind,
se deschid lăstarii.

Nu peste mult timp
se vor face glob al dragostei.
porțile ei... porțile
sunt înmugurite.

Cu mielul în brațe,
adus la țâța mamei,
fecioara.

Domnul desface
brațele pădurii.

the earth with its body of snow
penetrated her blood,
bit its breast like a dog.

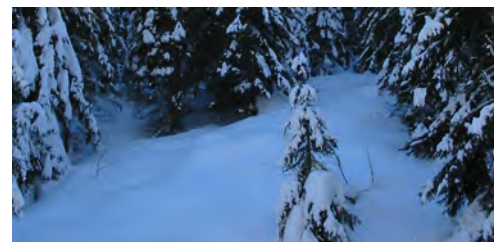
She is on the top of the mountain
like Moses.
She forgot nothing.
Her fountain makes
the eyes of all things shine.

The leaking offshoots
crack open.

Soon they will become
a globe of love.
her doors ... her doors
are burgeoning.

The lamb in her arms,
carried to its mother's breast,
the virgin.

God opens
the arms of the forest.

LES BRAS DE LA FORÊT

sept par sept, enserrent la pierre
et le corps qui a été le mien.

Sept fois j'ai entouré
la mort de l'enduit.

Sept cierges
j'ai allumé pour mon poème.

Sur sept bras
j'ai sculpté le nom de l'Eglise.
Sept vers je récite chaque jour.
Pour sept vautours j'ai préparé des nids.

Depuis sept jours
j'attends pour bâtir sept Eglises
dans lesquelles sept Anges
écrivent des poèmes.

Sept vagues,
comme les vagues,

BRAȚELE PĂDURII

câte șapte cuprind piatra
și trupul care a fost al meu.

De șapte ori am înconjurat
moartea celui uns.

Șapte lumânări
am aprins pentru poemul meu.

Pe șapte brațe
am cioplit numele Bisericii.
Șapte versuri recit în fiecare zi.
Pentru șapte vulturi
am pregătit cuiburi.

De șapte zile
aștept să înalț șapte Biserici
în care, șapte Îngeri scriu poeme.

Șapte valuri,
așa ca valurile,

THE ARMS OF THE FOREST

by groups of seven, capture the stone
and my former body.

Seven times I surrounded
the death of the smeared.

Seven wax candles
I lit for my poem.

On seven arms
I sculptured the name of the Church.
Seven verses I recite every day.
For seven vultures I prepared nests.

For seven days
I have waited to build seven Churches
in which seven Angels write poems.

Seven waves,
like waves,

lavent la main du poète.
Des hanches de la réalité,
propre comme devant la croix de Jésus,
loin, dans la perfection du Lointain.

Le poème est né sept fois.

Sept guides patients et froids
ont emmené
les pluies.

Je disais :
pourquoi sept et pourquoi sept fois ?

Dieu a éprouvé Abraham
et celui-ci e été vivant dans sa foi.

Ainsi, essayant le mot
sept fois,
sortant de moi pour accompagner
l'Eloignement
j'ai écrit :
comment saurai-je souffrir
sous les multiples visages,
quand mon poème
partira
aux cieux ?

spală mâna poetului.
Din coapsele realității,
curat ca-n fața crucii lui Iisus,
departe, în desăvârșirea Departelui.

De șapte ori s-a născut poemul.

Șapte călăuze răbdătoare și reci
au dus cu ele ploile.

Ziceam:
de ce șapte și de ce de șapte ori?

Dumnezeu l-a încercat pe Avram
și acesta viu a fost în încercarea sa.

Așa, încercând cuvântul,
de șapte ori,
ieșind din mine
în întâmpinarea Departelui
am scris:
cum voi ști suferi
sub multiple înfățișări,
atunci când poemul meu
va pleca
în ceruri?

wash the poet's hand.
From the hips of reality,
clean like in front of the cross of Jesus,
far, in the perfection of the Distance.
The poem was born seven times.

Seven patient and cold guides
brought rains
with them.

I said:
why seven and why seven times?

God tried Abraham
and he was alive in his trial.

So, trying the word
seven times,
going out of me to accompany the
Distance
I wrote:
how shall I know how to suffer
under multiple faces,
when my poem
will leave
to the heavens?

AUX CIEUX

un livre est ouvert.

L'Ange le lit,
saisit ta main
et t'emmène exactement
là où il avait lu dans un livre.

Tu choisis un vers,
les yeux bandés,
de la main de l'Ange,
qui te lit.

Tu t'assois sage sur une pierre,
comme te l'ordonne ton Ange.
Tu ouvres et lis parmi les feuilles
tu trembles et un gouffre
semble s'ouvrir autour...

Le Lointain s'est collé à toi,
toujours plus près,
toujours plus près...

ÎN CERURI

stă deschisă o carte.

Din ea citește Îngerul,
apoi te ia de mână
și te duce exact acolo
unde a citit el într-o carte.

Alegi un vers,
legată la ochi,
cu mâna Îngerului,
cel ce te citește.

Te așezi cuminte pe-o piatră,
așa cum poruncește Îngerul tău.
Deschizi și citești printre file
tremuri și pare că-n jur
se deschide un hău....

Departele s-a lipit de tine,
tot mai mult, tot mai mult...

IN THE HEAVENS

a book lies open.

The Angel reads from it,
then seizes your hand
and takes you exactly
where he had read in a book.

You choose a verse,
your eyes tied,
with the hand of the Angel,
who now reads you.

You wisely sit down on a stone,
as your Angel orders you to.
You open the book
and read among the pages
you tremble and an abyss seems
to open all around ...

The Distance sticks to you,
ever closer, ever closer ...

« Dans le Mexique préchrétien
vivait une femme.

On dit que jour et nuit
elle asseyait pierre par pierre
à une échelle inconnue,
qu'elle a montée,
les yeux bandés,
marche par marche. »

Dieu,
qui m'accompagnera
dans le laboratoire du rêve
pour asseoir dans des éprouvettes
les mots ?

„În Mexicul precreștin trăia o femeie.

Se spune că zile și nopți
așeza piatră cu piatră
într-o scară neștiută de nimeni,
pe care-a urcat-o,
legată la ochi, treaptă cu treaptă.”

Doamne,
cine va veni cu mine
în laboratorul visului
să așezăm în eprubete
cuvinte ?

“In pre-Christian Mexico
there lived a woman.

They say that day and night
she laid stone after stone
in an unknown ladder,
that she climbed,
her eyes tied,
step by step.

“ God, who will accompany me
in the dream's laboratory
to lay in test tubes
the words ?

LES MOTS

dans nos libertés.

*« La liberté de penser
n'est pas vraie
que pour celui qui a accepté
les périls de la pensée. »
(Denis de Rougemont)*

Des mots et des questions :

Pourquoi accumuler
des richesses sans pareil,
des champs élégants de sensations,
des troupeaux et leur eau,
la terre du corps gémissant
et les ailes trop grandes,
trop grandes ?

Pourquoi accumuler
des richesses sans pareil,
si les esclaves du sang

CUVINTE

în libertățile noastre.

*„ Libertatea de gândire
nu este adevărată
decât în cazul celui care
a acceptat
pericolele gândirii.”
(Denis de Rougemont)*

Cuvinte și întrebări:

Ce mi-ar folosi bogății fără seamăn,
lanurile elegante de senzații,
turmele și apa lor,
pământul trupului gemând
și aripile prea mari,
prea mari?

Ce mi-ar folosi bogății fără seamăn,
dacă robii sângelui
trag după ei lanțuri...

THE WORDS

in our liberties.

*“ The freedom to think
is only true
in the case
of the one who accepted the
dangers of the thought. “
(Denis de Rougemont)*

Words and questions:

Why accumulate incomparable wealth,
elegant fields of sensations,
herds and their water,
the earth of the groaning body
and the wings too large,
too large?

Why accumulate incomparable wealth,
if the slaves of the blood

traînent des chaînes...
des chaînes,
mangent la terre,
entrent dans son crane,
forment des légions,
des esclavages...

Des corps aux voiles incrustés
dansent dans la place du château.

La bonne partie
se vend toujours cher.

Des mots... Des mots...
Pourquoi avoir les mots
si les pierres ne jetaient,
une à une,
la façade du poème,
pour ensuite tomber
dans le sang ?

lanțuri,
mănâncă pământul,
între în craniul lui,
formează legiuni, robii...

Trupuri cu văluri încrustate
dansează în piața cetății.

Partea cea bună
se vinde pe bani grei.

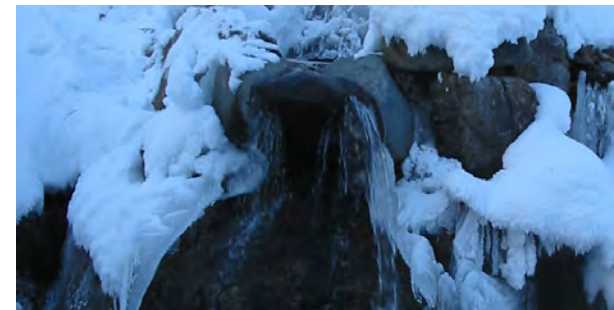
Cuvinte... Cuvinte...
Ce mi-ar folosi cuvintele
dacă pietrele nu ar izbi,
una câte una,
fața acestui poem,
ca mai apoi să cadă
în sânge?

drag chains ...
chains,
eat the earth,
enter in its skull,
form legions, slaveries ...

Bodies with encrusted veils
dance in the castle square.

The good part is expensively sold.

Words ... Words ...
Why have the words
if stones did not hit, one by one,
the face of this poem,
to later fall
in the blood?

DANS LE SANG

réside la sujétion.

Tu répartis des fragilités
à tes semblables
les compatissant pour le masque
qu'ils doivent porter.

Tu les regardes approcher
et jeter des pierres,
comme ils ont appris
de leurs ancêtres.
En vertu de cette habitude,
tu leur jettes du pain,
comme ta mère t'a enseigné.

Durant toute cette période,
dans la sujétion ensanglée,
pour avoir autant de farine que possible,
tu grattes l'échine du poème,
jusqu'à ce qu'elle devienne du blé.

ÎN SÂNGE

stă încătușarea.

Stai și împarți fragilități semenilor
compătindu-i pentru masca
pe care sunt obligați să o poarte.

Îi privești cum vin înspre tine
și aruncă pietre,
după o străveche obișnuință.

În virtutea aceleiași obișnuințe,
arunci înspre ei pâine,
așa cum te-a învățat mama ta.

În tot acest timp,
cu încătușarea în sânge,
pentru a avea cât mai multă făină,
freci spinarea poemului,
până devine grâu.

IN THE BLOOD

there is the struggle.

You distributed fragilities to your fellows
feeling sorry for the mask
that they have to carry.

You watch them approach
and cast stones,
as they are used to doing.

By virtue of this custom,
you throw bread at them,
just like your mother taught you.

During all this time, in the bloody struggle,
in order to have flour as much as you can,
you scratch the back of the poem,
until it becomes wheat.

JUSQU'À CE QU'ELLE DEVienne DU BLÉ

je pétris l'illusion.

-Veux-tu voir comment tu voles ?
je dis à l'homme,
empereur de mes illusions,
celui qui est accusé d'exagérer
dans son patriotisme.

*-Ne parle pas fort,
tu feras peur à l'ange ! – je lui dis.*

*Au-dessus de ta tête
demeure une lumière.
Si tu as peur de la glace,
gelé tu seras!*

*-Tout ce qui concerne mon peuple
me paraît très sérieux – je lui dis.*

PÂNĂ DEVINE GRÂU

frământ iluzia.

- Vrei să vezi cum zbori?
îi spun bărbatului,
împărat al iluziilor mele,
cel acuzat că exagerează
în patriotismul său.

- Vorbește încet, să nu sperii îngerul!
– îi spun.

*Deasupra creștetului tău
stă o lumină.
Dacă te temi de gheață,
înghețat vei fi!*

*- Tot ce are legătură cu poporul meu
mi se pare extrem de serios – îi spun.*

UNTIL IT BECOMES WHEAT

I mould the illusion.

- Do you want to see how you can fly?
I say to the man,
emperor of my illusions,
who is accused of exaggerating
in his patriotism.

*- Do not speak loud,
or you will frighten the angel!*
- I tell him.

*Over your head
there's a light.
If you are afraid of ice,
you will be frozen!*

*- All that concerns my people is very
serious to me - I tell him.*

Les choses simples
sont difficiles à obtenir
et c'est pourquoi les architectes
projetent des tours
comme s'ils projetaient
une exclusion du parti...

L'homme,
tourmenté comme une illusion
dans mes poèmes,
a été accusé d'exagérer
dans son nationalisme...

Ce rêve est à moi
tout comme le vol
et le château
et le poème...

Il n'a pas oublié ses origines...
il marche nu
dans les neiges politiques,
comme un nouveau-né.

Lucrurile simple sunt greu de obținut
și de aceea arhitecții lumii
proiectează turnuri
așa cum ar proiecta
o excludere din partid...

Bărbatul,
frământat ca o iluzie în poemele mele,
a fost acuzat că exagerează
în naționalismul său...

Visul acesta este al meu
și zborul este
și cetatea
și poemul...

El nu și-a uitat originea...
umblă gol prin nămeții politici,
ca un nou născut.

Simple things are hard to obtain
that is why the world's architects
plan towers,
as if they planned an exclusion
from the party ...

The man,
tormented like an illusion in my poems,
was accused of exaggerating in his
nationalism ...

This dream is mine
just like the flight
and the castle
and the poem ...

He did not forget his origins ...
he walks naked among
political snows,
like a newborn child.

COMME UN NOUVEAU-NÉ

langé en blanc,
le poème.

Tu le regardes,
tu joues avec lui.

Le sein dans sa bouche,
il gazouille,
il joue, planète de ton amour il est,
sang de ton sang.

Puis il pleurniche.
Il voudrait dire quelque chose
sur la muqueuse noircie du monde,
sur les souliers accrochés au cou,
et sur les poupées décapitées,
sur les barreaux polis...
Tu sais que toutes ces images
ne sont pas pour enfants

CA UN NOU NĂSCUT

înfăşat în alb,
poemul.

Îl priveşti,
te joci cu el.

Cu ţăţa în gură, gângureşte,
se joacă,
planetă a dragostei este,
sânge din sângele tău.

Apoi scânceşte.
Ar vrea să-ţi spună ceva
despre mucoasa înnegrită a lumii,
despre bocancii atârnaţi de gât
şi despre păpuşile decapitate,
despre gratiile lustruite...
Tu ştii că toate acestea
nu sunt pe măsura unui nou născut

LIKE A NEWBORN CHILD

swaddled in white,
the poem.

You look at it,
and play with it.

The breast in its mouth,
it twitters,
it plays, planet of your love it is,
blood of your blood.

Then it snivels.
It would like to say something
on the darkened membrane of the world,
on the shoes hung around the neck,
and on the beheaded dolls,
on the polished bars ...

You know that all these
are not for children

c'est pourquoi
tu poses doucement
tes mains sur ses yeux,
tu le laisses s'endormir à ton sein,
puis tu écritiiiiis

même si le poème te prévient
que quelque chose d'infernal se
consomme entre la vie et la mort

comme
dans une
gymnastique essentielle.

de aceea
așezi pe ochii lui palmele, cu grijă,
îl lași să adoarmă la sân,
apoi scriiiiiii

chiar dacă poemul te previne
că ceva infernal se consumă
între viață și moarte

așa ca
într-o
gimnastică esențială.

that is why you slowly lay your hands,
on its eyes,
you let it fall asleep at your breast,
then you wriiiiiite

even if the poem warns you
that something infernal is being consumed
between life and death

just like
in
a substantial gymnastic.

GYMNASTIQUE ESSENTIELLE

est le vers.
Prononce-moi, vole mon sang
– je lui dis.
attriste-moi,
que le fer des ailes devienne vol.

Neige-moi,
que le feu de glace soit flamme,
qu'il imite la dentelle de la chair,
que l'ordre terrestre n'encercle jamais
le milieu de ma robe.

Nais-moi, de ton corps, romps le mien,
beau comme une femme au sein nu,
que mes lèvres touchent tes sons, tes
bras,
la hache qui fend mon ombre,
mon poème qui fend ma fleur
envoyant aux descendants le noyau,
jusqu'à quand...
jusqu'à quand...

GIMNASTICĂ ESEŢIALĂ

este versul.
Rosteşte-mă, pradă-mi sângele
– îi spun.
Întristează-mă,
fierul aripilor să devină zbor.

Ninge-mă,
focul de gheaţă flacăra să fie,
să imite dantelăria cărnii,
ordine pământescă să nu înconjure
mijlocul rochiei mele.

Naşte-mă, din trupul tău, trup să-mi rupi,
frumos ca o femeie cu sânul gol,
buzele mele să-ţi atingă sunetele, braţele,
securea ce-mi spintecă umbra,
poem al meu cel ce-mi despici floarea
trimitând urmaşilor sâmburele,
până când...
până când...

A SUBSTANTIAL GYMNASTIC

is the verse.
Pronounce me, steal my blood
- I tell him.
Sadden me,
may the wings' iron become flight.

Snow me, may the ice fire be flame,
may it imitate the lace of flesh,
may earthly order never surround
the middle of my dress.

Give me life,
from your body, tear off mine,
as beautiful as a bare-breasted woman,
may my lips touch your sounds, your arms,
the axe which splits my shadow,
my poem which splits my flower
sending the core to the descendants,
until when ...
until when ...

JUSQU'À QUAND

des malédictions,
colle venimeuse comme un poisson ?
Jusqu'à quand
tremblant sous le scalpe du semblable,
étudiant une autre syntaxe du roumain ?

Vieilli sans temps,
le serpent à mille têtes,
montre des langues venimeuses.
Le spectacle pornographique
affiche des maniaques.

Hanté par des démons,
le monde paraît une vessie de porc
que tu veux percer d'un couteau.
Comme une femme qui sort du couteau
son enfant de son corps,
tu te soumetts à la torture en tremblant,
recroquevillée dans un poème.

De ta bouche,
comme une pâte collante,
les malédictions agrandissent
l'obscurité.

PANĂ CÂND

blestemele,
clei veninos ca un șarpe?
Până când
tremurând sub scalpul semenului
școlit într-o altă sintaxă a limbii române?

Îmbătrânit fără timp,
șarpele cu o mie de capete,
scoate limbi veninoase.
Spectacolul pornografic
afișează maniaci.

Bântuită de demoni,
lumea pare o bășică de porc
pe care vrei să o străpungi cu briceagul.

Ca o femeie
ce-și scoate cu bisturiul fătul din trup,
te supui chinului tremurând,
chircită-ntr-un poem.
Din gura semenului,
ca o pastă lipicioasă,
blestemele cresc
întunericul.

UNTIL WHEN

curses,
snake-like venomous clay?
Until when
trembling under the fellow's scalp,
studying another romanian syntax?

Old before its time,
the snake with a thousand heads,
shows its venomous tongues.
The pornographic show displays maniacs.

Haunted by devils,
the world looks like pig's bladder
you want to pierce with a knife.
Like a woman
who cuts the foetus out of her body,
you tremble in front of torture,
curled up in a poem.

Out of your fellow's mouth,
like a sticky dough,
the curses intensify
The darkness.

L'OBSCURITÉ

n'est pas favorable à la fertilité.

Le Lointain,
tu peux le sentir avec tout ton être !
Tu approches dans tes vérités, elles-aussi
doubles,
tu touches ses rameaux
pour que les semences
tombent dans les poèmes.

L'obscurité
n'est pas favorable à la fertilité

La lumière est pour l'arbre du Lointain.
L'assiette au lait,
pour le serpent de la maison.

Pour le pays du poème est le mot,
la peur de ne pas répéter
les ombres de la nuit.

ÎNTUNERICUL

nu este prielnic rodirii.

Departele
poate fi presimțit cu toată ființa!
Te apropii în adevărurile tale,
duble și ele,
Îi atingi ramurile
să cadă-n poeme sămânța.

Întunericul
nu este prielnic rodirii.

Lumina este pentru pomul Departelui.
Farfuria cu lapte,
pentru șarpele casei.

Pentru țara poemului tău este cuvântul,
teama de-a nu repeta umbrele nopții.

THE DARKNESS

is not favourable to fertility.

You feel the Distance
with your entire being!
You approach in your truths,
double as well,
you touch its branches
so that seeds might fall into poems.

Darkness
is not favourable to fertility

Light is for the Distance's tree.
The plate of milk,
for the snake of the house.

For the poem's country is the word,
the fear of not repeating night's shadows.

Tu t'allonges dans l'herbe,
ton corps pèse lourd sur le fruit.

Tu sais tout sur le bouillonnement
de l'œil blanchi,

sur les multiples visages que toi et les
autres pouvez prendre,
sur les herbes vautrées
mais aussi sur celles dans lesquelles
tu es restée allongée à regarder le ciel.

La lumière est pour le Lointain
et pour ses bras
qui voudraient te serrer.

Tu lui dis :
*Poème, serre-moi dans tes bras,
lui, il me serre comme une pince,
il me lâche, il m'appelle
et me chasse.
Aie, quel jeu propre,
quelle prémonition !
Dans tout ça le Paradis s'écroule.*

Tu sais que tu peux être destinée
à porter dans ton ventre
ses étendues illusions
pendant que des combinaisons
de tout genre
germent d'autres mondes
dans ses rameaux.

Te alungești în iarbă,
apeși cu trupul tău fructul.

Știi totul despre clocotul ochiului
acoperit de albeață,

despre multiplele fețe ale tale
și ale altora,
despre ierburile tăvălite
dar și despre cele în care ai stat alungită
privind cerul.

Lumina este pentru Departele
și pentru brațele lui
cu care ar vrea să te cuprindă.

Îi spui:
*Poemul, mă cuprinde cu brațele,
el este cel ce mă strânge ca un clește,
îmi dă drumul,
mă cheamă la el și mă alungă.
Ay, ce joc curat,
ce premoniție!
În toate acestea se prăbușește Raiul.*

Știi că sortită poți fi
a purta în pânțece
cuprinzătoarele sale iluzii
în timp ce combinații de tot soiul
germinează alte lumi
în ramurile sale.

You stretch out in the grass,
your body presses the fruit.

You know everything about
the boiling of the wall eye,

and the many faces
that you and the others take,
about the wallowed grass
but also about those where
you laid to look at the sky.

The light is for the Distance
and for its arms that would like
to hold you tight.

You tell him:
*The Poem tightens me into its arms,
it squeezes me like a crowbar,
and then releases me,
it calls me and chases me away.
Oh, what a clean game,
what a premonition!
In all these Paradise collapses.*

You know that you can be doomed
to carry in your womb
its extended illusions
while combinations of all kinds
germinate in other worlds
in its twigs.

DANS SES RAMEAUX

celles du Lointain,
demeurent les poèmes que tu écris.
Tu les nourris de tes paumes, sans mots,
sans sauvagerie, la bouche cousue,
comme une vierge sage est censée...
Il devient tard et la main refuse
le poème que tu devais écrire,
finir une fois pour toutes,
le porter comme un jouet
parmi les femmes.
Il devient tard et la main refuse
le parfum de la cité débauchée et noire.
Des femmes vulgaires,
hélant, des anneaux dans leurs narines,
se rassemblent sous l'arbre
que tu as arrosé, mangent,
mordent les pommes...
Comme d'un rêve
tu te réveilles sur l'étendue
blanche de la feuille de papier,
ton sang ne porte plus en lui
des semences violettes,
la robe se serre à ton corps
sous le baiser de la pluie.

ÎN RAMURILE SALE,

ale Departelui,
stau poemele pe care le scrii.
Le hrănești cu apă din palmele tale,
fără cuvinte,
fără sălbăticiune, cu gura cusută,
așa cum îi stă bine fecioarei, cuminte...
Se face târziu și mâna refuză
poemul pe care trebuia să-l scrii,
să-l termini odată și odată,
să-l porți ca pe o jucărie printre femei.
Se face târziu și mâna refuză
parfumul cetății destrăbălate și negre.
Femei vulgare, hăulind, cu belciuge în nări,
se adună sub pomul udat cu palmele tale,
se înfruptă, mușcă din mere...
Ca dintr-un vis te trezești
pe întinderea albă a colii,
sângele tău nu mai poartă în el
semințe viorii,
rochia ți se mulează pe corp
sub sărutarea ploii.

IN ITS TWIGS

those of the Distance,
lie the poems that you write.
You feed them water from your palms,
without words,
without savagery, your sewn mouth,
like a wise, good virgin should do ...
It becomes late and the hand refuses
the poem that you have to write,
and finish once and for all,
to carry it like a toy among women.
It becomes late and the hand refuses
the flavour of the depraved black town.
Vulgar, hailing women,
with rings in their nostrils,
gather under the tree you watered
yourself, eat, bite the apples ...
Like from a dream you wake up on the
white surface of the paper,
your blood does not carry
in it purple seeds any more,
the dress tightens your body
under the kiss of the rain.

SOUS LE BAISER DE LA PLUIE

nous voulons rester,
sous les eaux.

A nous aimer l'un l'autre
comme aux bons temps.

A être immortels dans notre rêve !
Mais nous tuons nos enfants
et nous nous haïssons en s'entrelaçant
comme les vipères dans le monde.

Charmons de nos grands yeux,
que le soleil brille à midi.
Mais nous nous tâchons de chaud
et au lieu d'offrandes nous apportons
aux autels le renard de la chair éveillée.

Nous voulons être enfants à nouveau
et courir dans l'herbe, être aimés
quand nous passons le seuil de la vie,
mais nous nous haïssons,
nous crions et nous maudissons,
au lieu d'apporter des offrandes
sur l'autel du matin.

SUB SĂRUTAREA PLOII

vrem să rămânem,
sub ape.

Să ne iubim unul pe altul
ca-n vremurile bune.

Să fim nemuritori în versul nostru!
Dar ne ucidem pruncii
și ne urâm încolăcindu-ne
ca viperele-n lume.

Să fermecăm cu ochii noștri mari,
să strălucească soarele –n amiază.
Dar ne stropim cu var
și-n loc de daruri ducem la altare
vulpea cărnii trează.

Vrem să fim copii
și să zburdăm prin iarbă,
să fim iubiți când trecem pragul vieții,
dar ne urâm, hulim și blestemăm,
în loc s-aducem jertfe
pe-altarul dimineții.

UNDER THE KISS OF THE RAIN

we want to stay,
under waters.

To love each other
like we did in good times.
To be immortal in our lines!
But we kill our children
and we hate and interlace
like vipers do.

Let us charm with our eyes,
let the sun shine at noon.
But we spill ourselves with lime
and instead of gifts
we bring to the altars
the woken flesh of the fox.

We want to be children again
and to run in the grass,
to be loved when we cross
the threshold of life,
but we hate, we shout and we curse,
Instead of bringing offerings
On the morning's altar.

SUR L'AUTEL DU MATIN

brille le calice.

Tu implores la fascination
peut-être que l'Ange aura pitié,
il mouillera son aile, et tes lèvres
et fera à nouveau chanter sa kitaré
comme il l'a fait loin,
dans les Montagnes de Bihor.

Tu aurais dû écrire les poèmes
les larmes aux yeux,
que le corps de papier brûle jusqu'à l'os.
Tu aurais dû crier au carrefour
le châtement qui torture ta main
la changeant en torche
qui brûle avantageusement.

Sur l'autel du matin brille le calice
d'où tu bois le corps du poème pour être

PE ALTARUL DIMINEȚII

strălucește potirul.

Implori fascinația
poate Îngerul se va îndura,
își va înmuia aripa,
îți va uda buzele
și va cânta din nou la kitară
așa cum cânta acolo departe
în Munții Bihorului.

Ar fi trebuit să scrii poemele cu lacrimi,
să ardă trupul de hârtie până la os.
Ar fi trebuit să strigi în intersecție
pedeapsa ce-ți chinuiește mâna
preschimbând-o în torță ce arde cu folos.

Pe altarul dimineții strălucește potirul
din el bei trupul poemului să fii vie,

ON THE MORNING'S ALTAR

shines the chalice.

You implore fascination
maybe the Angel will feel sorry,
he will wet his wing,
and his lips
and will make his kitar sing again
like he used to, far away,
in the Bihor Mountains.

You should have written
the poems your eyes filled with tears,
so that the paper's body
burned to the bone.
You should have shouted
at the crossroads
the punishment that tortures your hand
morphing it into a useful torch.

On the morning's altar shines the chalice
you drink the body of the poem to be alive,

vivante,
au sein tu allaites les enfants du mot,
un clairon d'or
t'appelle sur le champ.

Sur l'autel du matin
une fleur est prête à s'ouvrir,
elle attendrit ton vers, ton exercice,
tes tremblements,
elle joue dans la fenêtre
de ton amour antique.

Consciente que tu n'as fait
aucun sacrifice pour le poème
tu couvres tes yeux de tes mains.

L'écran du temps s'étourdit,
en-dehors de lui le calice de soleil,
sur le seuil du matin t'attend l'ange,
il laisse goûter
dans ton sang et dans ton
œil blanchi le poème
le vin saint que tu portes,
comme si tu portais un enfant
au baptême,
aux autels.

La sân alăptezi copiii cuvântului,
o goarnă de aur te cheamă
departe-n câmpie.

Pe altarul dimineții
dă să plesnească o floare,
îți înduieșază versul, exercițiul, zvâcnirea,
se joacă
în fereastra dragostei tale antice.

Conștientă că nu ți-ai scos nici un ochi
pentru poem
îți acoperi cu palma privirea.

Ecranul timpului ametește,
dincolo de el potirul cu soare,
pe pragul dimineții te-așteaptă îngerul,
îți picură-n sânge
și în ochiul plin de albeață
poemul
vinul sfânt pe care îl duci,
ca și cum ai duce un prunc la botez,
la altare.

At your breast you breast-feed
the children of words,
a golden clarion calls you
away in the field.

On the morning's altar
a flower is ready to bloom,
it touches your verse,
your exercise, your shivers,
it plays
at the window of your antique love.

Aware that you made no sacrifice
for the poem
you cover your face.

Time's screen grows dizzy,
away from it the chalice of sun,
on the morning's threshold
the angel awaits,
it lets drip in your blood
and in your wall eye the poem
the holy wine that you carry,
as if you carried a child
to be baptised,
to the altars.

AUX AUTELS

servent les prêtres de Dieu
et à côté d'eux le Lointain.

Je disais:
M'enfermer
dans mes pensées enneigées,
me contourner d'épices
qui jaillissent des feuilles
et me tenir droite sous les coups
de la glace qui s'enchaînent.

Je disais:
pendant que les prêtres de Dieu
font leurs prières aux autels
vivons la joie du semblable
qui se glisse, entre dans le poème,
frétille comme un chien,
fait ce qu'il veut et

LA ALTARE

slujesc preoții Domnului
și alături de ei Departele.

Ziceam:
Să mă închid
în gândurile mele înzăpezite,
să mă împrejmuiesc de mirodeniile
ce răzlesc dintre file
și să mă îndrept sub loviturile gheții
ce vin una după alta.

Ziceam:
În timp ce preoții Domnului
slujesc la altare
să trăim pentru bucuria semenului
ce vine pe furiș, intră în poem,
se gudură ca un câine,
își face de cap

TO THE ALTARS

serve God's priests
and next to them the Distance.

I said:
Lock myself
into my snowy thoughts,
surround myself with spices
that spring from the leaves
and sit upright under
the never-stopping
blows of the ice.

I said: while God's priests
make their prayers at altars
let us live for the enjoyment
of the fellow man who trickles,
enters the poem,
fidgets like a dog,

s'en va comme le soleil
qui brille sur la neige de deux
mètres de haut.

La joie du semblable,
celle qu'on voit
de plus en plus rarement.

De plus en plus rarement le soleil.

Peut-être la terre.
Elle est la page du livre.

Je le feuillette
de mes doigts et je sais que je suis
sa femme,
que je vis pour voir ses hivers,
que je ne laisse pas mon cœur se geler
même si ses vêtements de neige
me serrent comme un étou.

apoi dispare
așa cum dispare soarele
ce strălucește pe zăpada de doi metri.

Bucuria semenului,
cea pe care o vedem
din ce în ce mai rar.

Din ce în ce mai rar și soarele.

Poate pământul.
El este fila cărții.

Îl răsfoiesc cu degetele mele
și știu că-i sunt femeie,
că trăiesc frumos pentru toate iernile lui,
că nu-mi las inima să înghețe
chiar dacă haina lui de zăpadă
mă strânge în chingi.

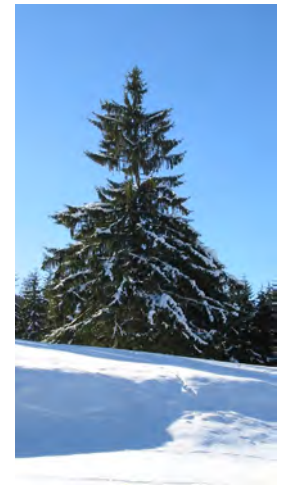
makes whatever he wants
and goes away like the sun that shines
on the snow two metres high.

The happiness of my fellow man,
the one that we see
more and more rarely.

More and more rarely the sun.

Maybe the earth.
It is the page of the book.

I go through it with my fingers
and I know that I am his wife,
that I live to see its winters,
that I do not let my heart freeze
even if its clothes of snow
are as tight as a vice.

ME SERRE COMME UN ÉTAU

la terre.

Je l'aime,
avec ma rivière de papillons,
avec le Jordan du corps,
avec le Gange
et le Cris Alb
où se baigne, sans vices, l'enfance,
puis elle me regarde
à travers un tesson de verre coloré.

La terre,
celle qui se balance en même temps
que ma robe de chair
dont les plis prennent
la forme de l'existence.

La terre qui mord ma langue.
et à qui je mords la langue
en me disant que je ne devrais pas.

MĂ STRĂNGE ÎN CHINGI

pământul.

Îi iubesc, cu râul meu de fluturi,
cu Iordanul trupului,
cu Gangele și cu Crișul Alb
în care se scaldă,
despuiată de vicii, copilăria,
apoi mă privește
printr-un ciob de sticlă colorată.

Pământul,
cel din fiecare legănat
al rochiei mele de carne
ale cărei pliuri se mulează
așa cum dictează existența.

Pământul care-mi mușcă limba.
Și eu îi mușc limba,
apoi îmi spun că nu trebuia.

AS TIGHT AS A VICE

is the earth.

I love it, with my river of butterflies,
with the Jordan of the body,
with the Ganges
and the White Cris where,
without vices,
the childhood bathes itself,
and then looks at me through
a shard of coloured glass.

The earth,
the one from every rock
of my dress of flesh
whose folds take
the shape of existence.

The earth which bites my tongue.
And to whom I bite the tongue
and then say to myself that it is wrong.

Je touche ses joues
et je sens que son sang
me serre la main.

Il semble être l'homme
que j'ai attendu
toute ma vie
pour prêter serment à mes côtés.

La terre –
elle me casse la vitre
avec ses questions,
elle m'emmène comme une mariée
aux autels.

Îi ating obrazii
și simt cum sângele lui
mă strânge de mână.

Pare a fi bărbatul
pe care l-am așteptat toată viața
să jure alături de mine.

Pământul -
el îmi sparge vitrina cu întrebări,
el mă duce ca pe o mireasă
la altare.

I touch his cheeks
and I feel his blood
squeeze my hand.

He seems to be the man
I waited for all my life
to take oath by my side.

The earth –
it breaks my window with questions,
it carries me like a bride
to the altars.

AUX AUTELS

tu apportes des offrandes à la vie
soumise aux malédictions
de ton homme des lois.

Les amis jettent des pierres,
Qui osera,
lier les loups de la honte
dans la place de la cité ?

Aux autels tu apportes comme offrande
le poème qui est ton frère et ta sœur,
tu l'apportes avec difficulté,
avec l'épuisement qui fait craquer ta tête
et la rue sous tes pieds,
les bras blessés mais pleins de soleil.

Je ne sais pas qui en tendant sa main
t'a soulevé de la poussière de la cité,
est passé avec toi dans le sang

LA ALTARE

aduci jertfa vieții
supusă blestemelor omului tău
după lege.

Prietenii aruncă pietre.
Cine va îndrăzni,
lupii nerușinării
în piața cetății să-i lege?

La altare aduci jertfă
poemul care ți-e frate și soră,
îl aduci cu sudoare,
cu epuizarea ce-ți sfarmă capul,
strada de sub tălpi,
brațele rănite dar pline de soare.

Nu știu cine întinzându-ți o mână
te-a ridicat din praful cetății,
a trecut împreună cu tine

TO THE ALTARS

you bring offerings to life
subjected to the curses of your man
of the laws.

Friends cast stones.
Who will dare,
to bind the wolves of shame
in the town square?

To the altars you bring as offering
the poem that is your brother
and your sister,
you bring it with difficulty,
with the exhaustion which
breaks your head
the street under your feet,
and your arms injured but full of sun.

I do not know who stretched his hand

écoulé,
à travers les crocs rouges de la vie.

Maintenant tu te tiens
à la fenêtre de la neige.
L'ange agenouillé fait chanter sa kitaré
sous la lune.

Dans ta chambre passent des ombres,
elles t'encerclent,
dansent en rond comme des fous.

D'autres ombres envoient
des milliers de paroles,
des sons perdus dans le monde,
tu ne sais même plus combien sont
parties, combien il en reste,
quel serpent,
endormi lui-aussi sous le front,
tu baptiseras.

Aux autels tu apportes des offrandes,
les neiges qui ont couvert les vivants,
L'ange chante.
La kitaré de Dieu s'allume,
ses sons couvrent la montagne,
vers toi se dirige le silence
comme une malédiction.

Pourquoi ne parle-t-elle pas,
pourquoi ne parle-t-elle pas ?

prin sângele scurs,
prin colții înroșiți ai vieții.

Acum stai la fereastra zăpezii.
Îngerul îngenuncheat
cântă la kitară sub lună.

Prin camera ta de hotel trec umbre,
fac cerc împrejur,
dansează o horă nebună.

Alte umbre trimit mii de vorbe,
sunete demult pierdute prin lume,
nici nu mai știi câte s-au dus,
câte mai sunt,
cărui șarpe, adormit și el sub frunte,
să-i mai dai un nume.

La altare aduci jertfa,
ninsorile au acoperit tot ce mai era viu,
Îngerul cântă.
Kitara Domnului se aprinde,
sunetele ei acoperă muntele,
spre tine se-ndreaptă liniștea
ca un blestem.

De ce nu cuvântă,
de ce nu cuvântă ?

and lifted you from the town's dust,
crossed with you through
the blood that leaked,
through life's red fangs.

Now you are at the window of snow.
The angel still knelt plays his kitar
under the moon.

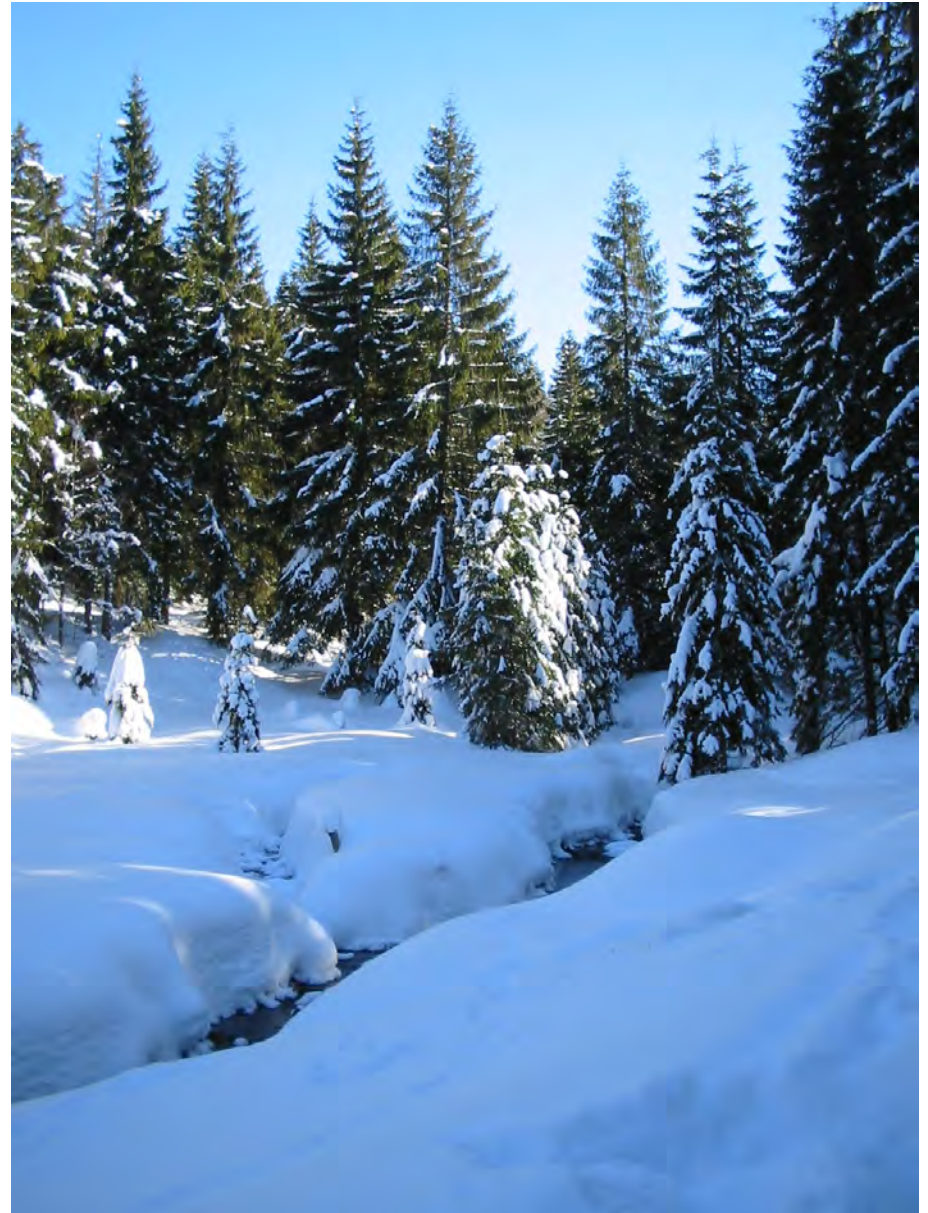
Shadows cross your room,
they surround you,
they dance in a circle like madmen.

Other shadows send thousands
of words,
sounds long ago lost in the world,
you do not even know how many
of those left, how many remain,
which snake,
asleep as well under the forehead,
you will baptise.

To the altars you bring offerings,
snows covered the living,
the Angel sings.
God's kitar ignites,
its sounds cover the mountain,
silence approaches you like a curse.

Why does it not speak,
Why does it not speak ?

POURQUOI NE PARLE-T-ELLE PAS

la glace ?

Les sapins, la montagne,
la neige aussi haute que la maison,
le soleil,
la peur vieille comme une prostituée,
pourquoi ne parlent-ils pas ?

Je n'ai pas vu l'hiver commencer.
Je me suis réveillée soudainement
en son sein.

Je n'ai eu ni peur, ni j'ai pleuré de bonheur.

J'ai apprécié le Mot à sa juste valeur,
j'ai été son esclave, son frère, son amie,
celle qui a lié ses chaussures,
son amour j'ai continué
à l'être longtemps après...

J'ai apprécié le Poème
à sa juste valeur,

j'ai été son chien fidèle,
des marches, qu'il monte,
qu'il jaillisse du sang comme un vautour.

DE CE NU CUVÂNTĂ

gheața?

Brazii, muntele,
ninsoarea înaltă cât casa, soarele,
spaima bătrână ca o curvă,
de ce nu cuvântă?

Nu am văzut cum începe iarna.
M-am trezit dintr-o dată în mijlocul ei.
Nici frică nu mi-a fost,
nici nu am plâns de fericire.

Nu am nesocotit Cuvântul, slugă i-am fost,
frate, prietenul care a legat încălțările,
iubire i-am fost și mult timp după aceea...

Nu am nesocotit Poemul,
câine credincios i-am fost, trepte,
să calce, să zvâcnească din tot sângele
ca un vultur.

WHY DOES IT NOT SPEAK

the ice?

The fir trees, the mountain,
the snow as high as the house,
the sun, the old fear like a prostitute,
why do they not speak?

I did not see winter begin.
I woke up suddenly within it.
I had neither fear,
nor did I cry for happiness.

I did not disregard the Word,
I was its slave, its brother, its friend,
who tied its laces,
I was its love and long after...

I did not disregard the Poem,
I was its faithful dog,
stairs, for it to climb,

J'ai apprécié le lecteur à sa juste valeur,
immobile à côté de lui, je n'ai pas bougé.
Ayant la peur de Dieu dans mon sang,
je me suis tenue devant lui
comme au Jugement.

Je n'ai pas vu l'hiver commencer.
Le Lointain je l'ai vu
et j'aurais presque voulu être sa femme,
l'implante du cerveau,
d'entre les synapses,
le désir enfantin de ne faire que du bien,
l'insomnie des douanes de glace.

Le Lointain qui ne veut pas s'éloigner...
Heureusement que l'Ange
fait chanter sa kitaré
et qu'il a écrasé tout d'un coup
le mélange des pensées.

Avec une nouvelle forme de vie
il a fait tourner mon manque d'attention
et m'a envoyée
dans les avalanches de la réalité.

Je n'ai rien ajouté au chant d'Ange.
Une seule chose lui ai-je demandé :

***dès que les yeux je fermerai,
laisse Mihai voir avec eux !***

Stâna de Vale, février 2004

Nu am nesocotit cititorul,
nemışcată în preajma lui,
încremenită am fost.
Cu frica Domnului în sânge
am stat în fața lui
ca la judecata de apoi.

Nu am văzut cum începe iarna.
Departele l-am văzut și aproape /
aș fi vrut să-i fiu femeie,
implantul din creier, dintre sinapse,
dorința copilărească
de a face numai lucruri bune,
insomnia vămilor de gheață.

Departele care-mi este tot mai aproape...
Bine că a venit Îngerul
care cântă la kitară
și a zdrobit deodată
învălmășeala gândurilor.

Cu o formă nouă de viață
mi-a răsucit neatenția
și m-a trimis în avalanșele realității.
Nu am adăugat nimic
cântecului de Înger.
Un lucru i-am cerut:

***îndată ce voi închide ochii
lasă-l pe Mihai să vadă cu ochii mei!***

Stâna de Vale, februarie 2004

for it to spring from all the blood like a vulture.
I did not disregard the reader,
I kept myself idle next to him,
I did not move.
With fear of God running through my blood,
I sat before him like before the Judgement.

I did not see winter begin.
The Distance I saw and I almost /
would have wanted to be its wife,
the implant in its brain,
among its synapses,
the childish desire to only do good,
the insomnia of the customs of ice.

The Distance which is ever closer ...
Fortunately that the Angel
came to play his kitaré
and suddenly crushed the mixture
of thoughts.

With a new form
of life he twisted my inattention
and sent to me into the avalanches of reality.

I added nothing to the Angel's song.
A single thing I asked him:

***as soon as my eyes I have closed,
let Mihai see with them!***

Stâna de Vale, February 2004

TABLES DES MATIÈRES

JE VIVES.....	5
SANS DEMANDER D'AIDE.....	8
UN ETRE REEL.....	13
IL COUVRE MA MAIN.....	15
NOTRE PARADIS RETROUVE.....	17
LES CHEVEUX JUSQU' AUX HANCHES.....	21
TU NE SAIS PAS REPONDRE.....	22
PRIERES.....	24
DIEU ET L' ANGE FONT CHANTER LA KITARE.....	25
LE LOINTAIN.....	26
VERS LE CIEL.....	30
QU' APPARAISSE.....	32
COMME JE L' AI CRU.....	34
JUSQU' AU MATIN.....	35
SUR LES ROCHERS DE LA VIE.....	39
UNE COURONNE EN OR.....	41
VERS DIEU.....	44
LOIN.....	48
COMME DANS UN MIROIR.....	50
AVEC DU LAIT ET DES NOIX.....	52
PRINTEMPS.....	54

CUPRINS

VIETUIAM.....	5
FĂRĂ A CERE AJUTOR.....	8
O FIINȚĂ REALĂ.....	13
ÎMI ACOPERĂ MÂNA.....	15
PARADISUL NOSTRU REGĂSIT.....	17
CU PĂRUL PÂNĂ LA COAPSE.....	21
NU ȘTII SĂ RĂSPUNZI.....	22
RUGĂCIUNI.....	24
DUMNEZEU CÂNTĂ CU ÎNGERUL LA KITARĂ.....	25
DEPARTELE... ..	26
CĂTRE CER.....	30
SĂ SE IVEASCĂ.....	32
AȘA CUM AM CREZUT.....	34
PÂNĂ SE FACE ZIUĂ.....	35
PE STÂNCILE VIȚII.....	39
DE MARE PREȚ.....	41
SPRE DOMNUL.....	44
DEPARTE.....	48
CA-NTR-O OGLINDĂ.....	50
CU LAPTE ȘI NUCL.....	52
PRIMĂVARĂ.....	54

CONTENT

I LIVED.....	5
WITHOUT CRYING FOR HELP.....	8
A REAL BEING.....	13
WHAT COVERS MY HAND.....	15
OUR REFOUND PARADISE.....	17
MY HAIR DOWN TO MY THIGHS.....	21
YOU CANNOT ANSWER.....	22
PRAYERS.....	24
GOD PLAYS THE KITAR WITH THE ANGEL.....	25
THE DISTANCE.....	26
THE SKYES.....	30
TO APPEAR.....	32
AS I THOUGHT THEY WOULD.....	34
TILL THE MORNING.....	35
ON THE ROCKS OF LIFE.....	39
PRICELESS.....	41
TOWARDS GOD.....	44
AWAY.....	48
LIKE IN A MIRROR.....	50
WITH MILK AND NUTS.....	52
SPRING.....	54

JOUR APRES JOUR.....	57	CU FIECARE ZI.....	57	DAY AFTER DAY.....	57
BRILLANT COMME UNE NOUVELLE VIE..	59	CU LUCIRE DE VIAȚĂ NOUĂ.....	59	AS SHINY AS A NEW LIFE.....	59
SANS S'EN RENDRE COMPTE.....	61	NEȘTIIND CE FACE.....	61	WITHOUT EVEN REALIZING IT.....	61
L'ECHIQUIER.....	63	TABLA DE ȘAH.....	63	THE CHESSBOARD.....	63
COMME S'ILS ETAIENT MORTS.....	65	CA ȘI CUM AR FI MORȚI.....	65	AS IF THEY WERE DEAD.....	65
DES FLEURS.....	67	FLORI.....	67	FLOWERS.....	67
EN FAISANT CRAQUER MA PEAU.....	69	PLESNINDU-MI PIELEA.....	69	CRACKING MY SKIN.....	69
POUR QUE JE PUISSE MOURIR		CA SĂ POT MURI LINIȘTITĂ.....	73	SO THAT I CAN DIE QUIETLY.....	73
TRANQUILLEMENT.....	73	ÎNAINTE DE A MURI LINIȘTITĂ.....	75	BEFORE DYING QUIETLY.....	75
AVANT DE MOURIR TRANQUILLEMENT..	75	SÂNGE ÎN POEME.....	79	BLOOD IN THE POEMS.....	79
SANG DANS LES POEMES.....	79	PE UMERI.....	81	ON YOUR SHOULDERS.....	81
SUR TES EPAULES.....	81	PE STÂNCĂ, ÎN NOAPTE.....	84	ON THE ROCK, IN THE MIDDLE OF THE	
SUR LE ROCHER, EN PLEINE NUIT.....	84	GURII TALE.....	87	NIGHT.....	84
A TA BOUCHE.....	87	RĂCOROASELE VERBE.....	89	YOUR MOUTH.....	87
DES VERBES FRAIS.....	89	ÎN LANUL DE GRÂU.....	91	FRESH VERBS.....	89
DANS LE CHAMP DE BLE.....	91	FIINȚEI.....	96	IN THE WHEAT FIELD.....	91
L'ETRE.....	96	CHEMATĂ.....	98	THE BEING.....	96
APPELEE.....	98	BRATELE PĂDURII.....	100	CALLED.....	98
LES BRAS DE LA FORET.....	100	ÎN CERURI.....	104	THE ARMS OF THE FOREST.....	100
AUX CIEUX.....	104	CUVINTE.....	106	IN THE HEAVENS.....	104
LES MOTS.....	106	ÎN SÂNGE.....	108	THE WORDS.....	106
DANS LE SANG.....	108	PÂNĂ DEVINE GRÂU.....	111	IN THE BLOOD.....	108
JUSQU'A CE QU'ELLE DEVIENNE DU BLE.	111	CA UN NOU NĂSCUT.....	113	UNTIL IT BECOMES WHEAT.....	111
COMME UN NOUVEAU-NE.....	113	GIMNASTICĂ ESENȚIALĂ.....	115	LIKE A NEWBORN CHILD.....	113
GYMNASTIQUE ESSENTIELLE.....	115	PANĂ CÂND.....	116	A SUBSTANTIAL GYMNASTIC.....	115
JUSQU'A QUAND.....	116	ÎNTUNERICUL.....	119	UNTIL WHEN.....	116
L'OBSCURITE.....	119	ÎN RAMURILE SALE.....	121	THE DARKNESS.....	119
DANS SES RAMEAUX.....	121	SUB SĂRUTAREA PLOII.....	122	IN ITS TWIGS.....	121
SOUS LE BAISER DE LA PLUIE.....	122	PE ALTARUL DIMINEȚII.....	125	UNDER THE KISS OF THE RAIN.....	122
SUR L'AUTEL DU MATIN.....	125	LA ALTARE.....	129	ON THE MORNING'S ALTAR.....	125
AUX AUTELS.....	129	MĂ STRĂNGE ÎN CHINGI.....	131	TO THE ALTARS.....	129
ME SERRE COMME UN ETAU.....	131	LA ALTARE.....	133	AS TIGHT AS A VICE.....	131
AUX AUTELS.....	133	DE CE NU CUVÂNTĂ.....	137	TO THE ALTARS.....	133
POURQUOI NE PARLE-T-ELLE PAS.....	137			WHY DOES IT NOT SPEAK.....	137

Editura PAULA
face parte din
Casa de Editur., EMIA

www.emia.ro
www.editurapaula.ro
www.paulinapopa.ro

E-mail: office@emia.ro
E-mail: paulinapopa.ro

SCRITORI
CONTEMPORANI

Editura

PAULA

ISBN 973-87723-6-2

9 789738 772366

ISBN (10) 973-87723-6-2
ISBN (13) 978-973-87723-6-6